

ХРОНІКА

На засіданні колегії Фонду державного майна України **2**

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Аналітична довідка про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у I кварталі 2010 року **2**

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах за I квартал 2010 року..... **9**

НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ

О. ЗАМКОВИЙ. Розвиток корпоративних відносин у муніципальному секторі **13**

О. МІНЯЙЛО. Державні закупівлі як чинник активізації розвитку національної економіки..... **16**

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

З. ДАНИЛІЧ. Вирішення практичних питань проходження державної служби та кар'єри державного службовця **19**

УРОКИ ПРАВА

Т. ФРАТКІНА. Визнання договору неукладеним за Цивільним і Господарським кодексами України..... **21**

ПІСЛЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Якість, на яку Ви заслуговуєте (відкрите акціонерне товариство «Вінтер») **24**

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Підсумки діяльності Державної акціонерної компанії «Національна мережа аукціонних центрів» **26**

НОРМАТИВНА БАЗА

Закон України від 15 квітня 2010 р. № 2133-VI « Про внесення змін

до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо здійснення управління підприємством-боржником (банкрутом)» **27**

Закон України від 13 травня 2010 р. № 2182-VI «Про внесення зміни до статті 209 Земельного кодексу України» **27**

Постанова Кабінету Міністрів України від 5 травня 2010 р. № 332 «Про доповнення переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави»..... **27**

Постанова Кабінету Міністрів України від 19 травня 2010 р. № 347 «Про доповнення пункту 1 Порядку проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання» **28**

Методика товарознавчої експертизи та оцінки колісних транспортних засобів (продовження) **28**

Антикорупційне законодавство

Указ Президента України від 14 травня 2010 р. № 626/2010 «Про зміни у складі Національного антикорупційного комітету»..... **32**

Шановні читачі!

Звертаємо вашу увагу на те, що Бюлетень видається українською та російською мовами в одній обкладинці. Російськомовний варіант Бюлетеня починається зі стор. 33.

На засіданні колегії Фонду державного майна України

Чергове засідання колегії Фонду державного майна України (ФДМУ) відбулося 10 червня 2010 року.

На засіданні були присутні члени колегії, начальники регіональних відділень та керівники структурних підрозділів центрального апарату ФДМУ.

До порядку денного засідання колегії були включені такі питання:

1. Про виконання плану заходів з реалізації в 2009 році Концепції сприяння органами виконавчої влади розвитку громадянського суспільства (доповідач – Т. ЯЦЮК, заступник директора Департаменту взаємодії з Верховною Радою України та зв'язків з громадськістю – начальник відділу взаємозв'язків з Верховною Радою України).

2. Про стан розвитку та підтримки єдиної комп'ютерної інформаційної мережі (ЄКІМ) органів приватизації (доповідач – О. СИНЕНКО, директор Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування).

3. Звіт про роботу Регіонального відділення (РВ) ФДМУ по Житомирській області за 2008 – 2009 роки та I квартал 2010 року (доповідач – В. ПОЛІЩУК, начальник РВ ФДМУ по Житомирській області).

Під час розгляду першого питання порядку денного виступила Т. Яцюк, яка доповіла про виконання плану заходів ФДМУ в частині взаємодії з громадськістю за допомогою офіційного веб-сайта ФДМУ; взаємодії з Громадською радою, створеною при ФДМУ; проведення консультацій з громадськістю та роз'яснювальної роботи з питань застосування основних норм Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції», а також в частині оперативного реагування на звернення громадян, що надходять на Урядову телефонну «гарячу лінію» через Соціальний контактний центр.

Доповідаючи про стан розвитку та підтримки ЄКІМ, О. Синенко зазначив, що управління корпоративними правами держави, здійснення контролю за орендою державного майна, виконання функцій розпорядника Єдиного реєстру об'єктів державної власності та багатьох інших функцій були б неможливими без забезпечення ФДМУ повною, надійною та оперативною інформаційною підтримкою, яку надає ЄКІМ.

Про роботу РВ ФДМУ по Житомирській області за 2008 – 2009 роки та I квартал 2010 року колегія заслухала начальника регіонального відділення В. Поліщука. Доповідач надав звіт з питань приватизації об'єктів груп А, Д, Ж; управління корпоративними правами держави та продажу пакетів акцій; управління державним майном, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств; оренди державного майна; оцінки майна, контрольно-ревізійної та юридичної роботи.

Роботу РВ ФДМУ по Житомирській області з виконання завдань з приватизації та оренди визнано задовільною.

Докладно з матеріалами колегії можна ознайомитися в оперативному додатку до Бюлетеня – газети «Відомості приватизації» № 22 (615) від 16 червня ц. р.

АНАЛІТИЧНА ДОВІДКА про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у I кварталі 2010 року*

Загальні підсумки управління державною власністю та приватизації державного майна за I квартал 2010 року

Законом України від 27.04.10 № 2154-VI «Про Державний бюджет України на 2010 рік» встановлено планове завдання з надходження коштів від приватизації державного майна до державного бюджету в розмірі 10 000,0 млн грн.

Протягом I кварталу 2010 року від продажу державного майна та надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації, надійшло 126,46 млн грн., із них до спеціального фонду державного бюджету перераховано 125,72 млн грн.

Крім того, за січень – березень 2010 року від продажу земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, надійшло 1 млн грн., із них до державного бюджету перераховано 977,2 тис. грн., у тому числі 90 % – до спеціального фонду державного бюджету в сумі 879,5 тис. грн., 10 % – до бюджету місцевого самоврядування в сумі 97,7 тис. грн.

Протягом відповідного періоду 2009 року до державного бюджету було перераховано 62,38 млн грн.

У I кварталі 2010 року в Україні змінили державну форму власності 53 об'єкти, в тому числі об'єкти групи А – 38; В, Г – 2; Д – 4; Е – 6; Ж – 3.

За відповідний період 2009 року в Україні змінили державну форму власності 48 об'єктів, у тому числі об'єкти групи А – 41; В, Г – 1; Д – 3; Е – 2; Ж – 1.

Протягом звітного періоду органи приватизації за угодами з органами місцевого самоврядування змінили комунальну форму власності 625 об'єктів, з яких 619 належать до групи А; 3 – групи Д; 1 – групи Е; 2 – групи Ж.

За відповідний період 2009 року в Україні змінили комунальну форму власності 888 об'єктів, з яких 873 належать до групи А; 7 – групи Д; 5 – групи Е; 3 – групи Ж.

Крім того, від оренди державного майна надійшло 136,26 млн грн. Станом на 01.04.10 до державного бюджету перераховано дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які є у державній власності, в сумі 33,5 млн грн., сплачено – 33,1 млн грн.

Діяльність Фонду державного майна України з ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності

Відповідно до ст. 6 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» органи державної влади уповноважені вести облік об'єктів державної власності, що перебувають в їх управлінні, здійснювати контроль за ефективним використанням та збереженням таких об'єктів, забезпечувати надання розпоряднику Єдиного реєстру об'єктів державної власності – Фонду державного майна України (далі – Фонд) інформації про наявність і поточний стан майна об'єктів державної власності та будь-які зміни в їх стані.

Станом на 01.04.10 за підсумками проведеної інвентаризації об'єктів державної власності в Єдиному реєстрі державної власності (далі – Єдиний реєстр) обліковуються:

25,1 тис. юридичних осіб державної форми власності, які визнані органами державного управління;

* Друкується у скороченому вигляді. Повну версію довідки викладено на офіційному сайті Фонду – Прим. ред.

721 господарська організація з корпоративними правами держави;
548,34 тис. об'єктів нерухомого майна державних підприємств, установ, організацій;

388,49 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі корпоратизації, але залишилося на їх балансі;

40,52 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилося на їх балансі.

Управління державною власністю та діяльність у сфері орендних відносин

За даними Державного казначейства України за I квартал 2010 року до Державного бюджету України від оренди державного майна надійшло 136,26 млн грн.

Згідно з даними інформаційно-пошукової підсистеми «Етап-Оренда» (далі – ІПС «Етап-Оренда») загальна кількість чинних договорів оренди, укладених та погоджених органами приватизації, на 01.04.10 становить 21 280, у тому числі:

166 – цілісних майнових комплексів (ЦМК) державних підприємств;

45 – ЦМК структурних підрозділів державних підприємств;

16 374 – нерухомого майна, яке перебуває на балансі державних підприємств;

665 – державного нерухомого майна, яке перебуває на балансі господарських товариств;

32 – іншого окремого індивідуально визначеного майна, яке перебуває на балансі господарських товариств.

Унаслідок здійсненої до 2004 року політики децентралізації управління орендою державні підприємства досі є орендодавцями за 3 998 договорами оренди нерухомого майна. Переукладення з органами приватизації договорів оренди триває.

Одним із напрямів роботи органів приватизації щодо забезпечення виконання бюджетних завдань з надходження коштів від оренди державного майна є вжиття штрафних санкцій (нарахування пені) до орендарів, які несвоєчасно сплачують орендну плату за користування державним майном, а також систематичне проведення заходів щодо погашення заборгованості з орендної плати. За даними ІПС «Етап-Оренда» за січень – березень 2010 року надходження пені за всіма договорами оренди до державного бюджету становить 1,21 млн грн.

Станом на 31.03.10 у державній власності перебуває 40 524 об'єкти державного майна, які не увійшли до статутних капіталів господарських товариств, але перебувають на їх балансі. Стосовно 1 603 об'єктів проведено вибіркової перевірки контролю за збереженням та належним використанням державного майна.

У разі виявлення порушень регіональними відділеннями (РВ) Фонду оперативно вживаються відповідні заходи щодо їх усунення та постійно ведеться претензійно-позовна робота з метою відшкодування збитків державі.

У I кварталі 2010 року реалізовано управлінських рішень щодо 702 об'єктів державного майна, зокрема:

приватизовано – 149;

передано в оренду – 13;

передано в комунальну власність – 207;

передано до сфери управління міністерства та інших органів виконавчої влади – один;

передано господарським товариствам на умовах договору зберігання – 74 об'єкти;

інші рішення (знято з балансу на підставі свідоцтв на право власності малоквартирні житлові будинки, відшкодовано збитки тощо) – 258.

На виконання Плану забезпечення реалізації Постанови Верховної Ради України від 21.10.09 № 1653 «Про запровадження мораторію на виселення творчих спілок» Фондом доопрацьовано проект Закону України «Про заборону виселення творчих спілок із займаних ними на законних підставах приміщень державної та комунальної власності».

У сфері відчуження державного майна згідно з Порядком відчуження об'єктів державної власності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06.06.07 № 803, Фондом протягом I кварталу 2010 року було надано згоду 28 суб'єктам господарювання на відчуження 87 об'єктів основних фондів. За незалежною оцінкою початкова вартість майна становить 133,92 млн грн. (з урахуванням ПДВ).

Ухвалено постанову Кабінету Міністрів України від 02.03.10 № 220 «Про внесення змін до Порядку відчуження об'єктів державної власності», головним розробником якої був Фонд. Зазначеною постановою запроваджується чітка та прозора процедура погодження з Фондом змін умов продажу, включаючи початкову вартість, у разі повторного продажу на аукціоні нерухомого майна, а також повітряних та морських суден, суден внутрішнього плавання та рухомого складу залізничного транспорту.

Відповідно до Порядку списання об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.07 № 1314, за звітний період опрацьовано документи на списання державного майна 13 суб'єктів господарювання, за результатами розгляду яких:

погоджено (надано згоду) Фондом списання державного майна 6 підприємств, які перебувають у віданні Національної академії аграрних наук України (19 об'єктів нерухомості, 17 об'єктів плодівих насаджень загальною площею 100,8 га);

опрацьовано та повернено на доопрацювання документи трьох підприємств;

повернено документи чотирьом суб'єктам звернення (або направлено до відповідних органів управління) у випадках, коли порушене питання не належить до повноважень Фонду.

Фонд листом від 26.03.10 № 10-24-3495 погодив проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку списання об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.07 № 1314», що дасть змогу врегулювати механізм списання державного майна.

За I квартал 2010 року дев'ятьом суб'єктам Фонд надав письмові роз'яснення з проблемних питань списання державного майна.

Діяльність Фонду з оцінки державного майна

Відповідно до вимог Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.03 № 1891, фахівці Фонду здійснювали стандартизовану оцінку з розрахунку початкової вартості пакетів акцій ВАТ для продажу їх через організаторів торгівлі цінними паперами (крім міжнародних фондових ринків), на відкритих грошових регіональних аукціонах, спеціалізованих аукціонах та за конкурсом.

За I квартал 2010 року складено два акти оцінки пакетів акцій ВАТ для продажу на конкурентних засадах (крім конкурсів); 7 – для продажу за конкурсом.

З метою контролю за правильністю здійснення оцінки майна, дотримання нормативно-правових актів з оцінки та згідно з вимогами ст. 13 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (далі – Закон про оцінку) здійснено рецензування вищезазначених актів оцінки пакетів акцій ВАТ.

Станом на 01.04.10 прорецензовано у встановленому законодавством порядку 132 звіти про оцінку майна, які розподіляються таким чином:

127 звітів про оцінку об'єктів у матеріальній формі (в тому числі з метою приватизації – один звіт, повернення у державну власність – два звіти);

п'ять звітів про оцінку державних пакетів акцій, ЦМК та об'єктів у нематеріальній формі (у тому числі з метою приватизації – три звіти).

Відповідно до вимог ст. 7 Закону про оцінку, Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності та виконавців робіт із землеустрою, затвердженого наказом Фонду від 25.11.03 № 2100,

Фонд здійснює конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання для проведення незалежної оцінки майна у випадках, визначених законодавством.

Станом на 01.04.10 з початку року проведено чотири конкурси з відбору суб'єктів оціночної діяльності з метою оцінки 9 об'єктів приватизації.

На виконання положень ст. 23 Закону про оцінку прийнято в електронному вигляді, опрацьовано та введено до бази даних 1 657 інформаційних матеріалів про звіти з оцінки майна, що погоджувалися, затверджувалися або приймалися РВ Фонду, а також інформаційних матеріалів про 59 звітів з оцінки комунального майна, що погоджувалися, затверджувалися або приймалися органами місцевого самоврядування.

У I кварталі 2010 року на ринку оцінки державного майна за даними автоматизованої підсистеми «Рецензент» працювало 306 суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання.

Згідно зі статтею 13 Закону про оцінку спеціалістами-рецензентами РВ та центрального апарату Фонду здійснено рецензування 1 893 звітів з оцінки державного майна. Виявлено 159 звітів (8,4 % загальної кількості), які мали значні недоліки і потребували доопрацювання. Негативні рецензії отримали 15 звітів (0,8 %). Такі показники свідчать про постійний та якісний контроль з боку Фонду за дотриманням суб'єктами оціночної діяльності – суб'єктами господарювання вимог законодавчих та нормативних документів про оцінку майна.

На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 04.01.02 № 3 «Про порядок оприлюднення в мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади» проводиться постійна робота з актуалізації Державного реєстру оцінювачів на офіційному сайті Фонду, який на сьогодні містить інформацію про 4 803 суб'єкти оціночної діяльності.

Згідно зі ст. 15, 16 Закону про оцінку та Положенням про порядок роботи Експертної комісії, затвердженим наказом Фонду від 13.11.02 № 1997 і зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 28.11.02 за № 925/7213, Фонд спільно з навчальними закладами здійснює видачу кваліфікаційних свідоцтв оцінювача.

Відповідно до ст. 17 Закону про оцінку та Порядку реєстрації фізичних осіб (оцінювачів) у Державному реєстрі оцінювачів (ДРО), затвердженого наказом Фонду від 19.12.01 № 2355 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.12.01 за № 1092/6283, за I квартал 2010 року у Фонді оформлено 183 свідоцтва про реєстрацію у ДРО, підготовлено 50 наказів про анулювання свідоцтва про реєстрацію у ДРО.

На підставі протокольних рішень Експертної комісії у Фонді оформлено 53 кваліфікаційних свідоцтва оцінювачів. До ДРО введено дані про підвищення кваліфікації 384 оцінювачів та дані про 133 нових оцінювачів.

Наказами Фонду поновлено дію 59 кваліфікаційних свідоцтв оцінювачів відповідно до поданої інформації про підвищення кваліфікації за відповідними напрямками оцінки майна; призупинено дію 78 кваліфікаційних свідоцтв оцінювачів фізичним особам, які вчасно не пройшли навчання за програмою підвищення кваліфікації та не подали копії посвідчень до Фонду.

У I кварталі 2010 року Фонд видав 243 сертифікати суб'єктів оціночної діяльності, з них: 117 – юридичним особам та 126 – фізичним особам – приватним підприємцям. До Державного бюджету України перераховано 12,39 тис. грн.

Передприватизаційна підготовка та підготовка підприємств до продажу

Вивчення попиту потенційних покупців на об'єкти приватизації та аналіз фінансового стану підприємств до прийняття рішення про їх приватизацію

У рамках інформаційно-маркетингової програми з метою вивчення попиту потенційних покупців Фондом протягом I кварталу 2010 року зроблено запити до органів управління державним майном щодо

надання економічної інформації стосовно 77 підприємств, що підлягають приватизації.

Відповідно до наказу Фонду від 25.12.09 № 2065 «Про затвердження Переліку об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу, які підлягають підготовці до продажу у 2010 році» та доповнень до нього протягом звітного періоду проводилася робота з підготовки до продажу таких підприємств:

групи Г: ВАТ «Київський мотоциклетний завод»; Запорізьке державне підприємство «Кремнійполімер»; Державне науково-виробниче підприємство «Електронмаш»; Бердянський державний завод скловолокна;

групи В: Дніпродзержинське державне підприємство «Екоантілід»; підприємство «Черкаський державний завод хімічних реактивів»; Костянтинівський державний хімічний завод; Київське державне підприємство «Ізмурод»; ДП «Світловодський комбінат твердих сплавів і тугоплавких металів»; ДВАТ «Донецьквуглебуд»; ДВАТ «Донецькшахтобуд»; ДП «Компанія вугільна «Краснолиманська»; ДП «Виробниче об'єднання «Знамя»; ДП «Керченський судноремонтний завод»; ДП «Чайка»; ВАТ «Артемівський машинобудівний завод «Победа труда»; ВАТ «Мелітопольський завод «Автокольорліт»; ПАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Кіндратівська»; ДП «Хотимирсько-Березівський рибгосп»; ДП «Тепличний комбінат»; ДП «Сільськогосподарське підприємство «Іллінецьке»; ДП «Сільськогосподарське підприємство «Ювілейне».

Протягом I кварталу 2010 року здійснювалася робота з підготовки проектів розпоряджень Кабінету Міністрів України про погодження планів приватизації державного майна підприємств агропромислового комплексу: державного племінного птахівничого підприємства «Роздольне» Харківської області, ДП «Володимирське» Миколаївської області, радгоспу-заводу «Берегівський» Закарпатської області; та уточнених планів розміщення акцій ВАТ: «Івано-Франківське племінне підприємство», «Бердянське племоб'єднання» Запорізької області, «Запорізьке облплемпідприємство», «Племзавод «Яненківський» Київської області, «Племзавод «Степной» Запорізької області, «Племсервіс» та «Полтаваплемсервіс» Полтавської області.

Станом на 01.04.10 завершено підготовку до продажу двох підприємств: ДП «Чайка» (об'єкт агропромислового комплексу); ПАТ «Первомайське шахтопрохідницьке управління по бурінню стволів і свердловин» (промисловий об'єкт).

Відповідно до затвердженого наказом Фонду від 05.02.10 № 158 Помісячного пооб'єктного плану-графіка виставлення на продаж у 2010 році пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній було вжито низку організаційних заходів: підготовлено та затверджено в установленому порядку уточнені плани розміщення акцій 11 ВАТ; з метою забезпечення проведення конкурсів і торгів на фондових біржах було внесено зміни до 8 планів розміщення акцій ВАТ у частині продовження термінів проведення продажу. Для організації продажу пакетів акцій шляхом проведення конкурсів підготовлено 7 уточнених планів розміщення акцій ВАТ, загальна номінальна вартість яких становить 508,06 млн грн.

На фондових біржах (ФБ) підготовлено пакети документів для продажу таких ВАТ: «Київський центральний універмаг» та «Авіаційна компанія «Дніпроавіа». Загальна номінальна вартість зазначених пакетів становить 66,061 млн грн.

Закріплення (розкріплення) у державній власності пакетів акцій ВАТ

Відповідно до вимог Порядку захисту закріплення пакетів акцій у державній власності, затвердженого наказом Фонду від 18.08.2000 № 1732, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.09.2000 за № 585/4806 (зі змінами та доповненнями), протягом I кварталу 2010 року тривала робота із закріплення у державній власності на новий однорічний термін пакета 25 % + 1 акція ВАТ «Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект». У результаті розпорядженням Кабінету Міністрів України від 02.03.10

№ 333-р пакет 25 % + 1 акція ВАТ «Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект» закріплено у державній власності на новий однорічний термін.

Станом на 01.04.10 у державній власності залишаються закріпленими пакети акцій 9 ВАТ:

«Укртелеком» – 25 % + 1 акція номінальною вартістю 1,17 млрд грн.;

«Науково-дослідний інститут електромеханічних приладів» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 3,19 млн грн.;

«Меридіан» ім. С. П. Корольова» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 251,86 тис. грн.;

«Чернігівський завод радіоприладів «ЧеЗаРа» – 25 % + 1 акція номінальною вартістю 242,76 тис. грн.;

«Завод «Фіолент» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 115,84 тис. грн.;

«Український науково-дослідний інститут авіаційної технології» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 2,099 млн грн.;

«Хартрон» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 10,68 млн грн.;

«АТ НДІ радіотехнічних вимірювань» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 5,17 млн грн.;

«Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект» – 25 % + 1 акція номінальною вартістю 248,28 тис. грн.

Загальна номінальна вартість закріплених у державній власності пакетів акцій становить 1,192 млрд грн.

Обсяги та результати реструктуризації підприємств

Реструктуризація підприємств здійснюється відповідно до чинної Державної програми приватизації та Положення про порядок реструктуризації підприємств (нова редакція затверджена наказом Фонду від 06.02.07 № 201, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 23.04.07 за № 404/13671).

У процесі реструктуризації за рішенням Фонду перебувають 9 підприємств:

два, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави (об'єкти групи Г): ВАТ «Науково-виробничий комплекс «Київський завод автоматики ім. Г. І. Петровського», ВАТ «Тернопільський радіозавод «Оріон»;

7 підприємств групи В: ВАТ «Фотон», ВАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів», ПАТ «Завод «Маяк», ПАТ «Кварцсамоцвіти», ВАТ «Київський мотоциклетний завод», ВАТ «Київський завод реле і автоматики», ВАТ «Телевізійний завод «Славутич».

Підсумки приватизації державного майна

Організаційне забезпечення виконання завдань з приватизації державного майна

З метою забезпечення виконання завдань з надходження коштів від приватизації державного майна у I кварталі 2010 року Фонд здійснив низку організаційних заходів.

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 01.12.09 № 67614/1/1-09 щодо продовження у 2010 році приватизації та підготовки до продажу об'єктів державної власності згідно з переліками, затвердженими розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.12.08 № 1517-р «Про затвердження переліків господарських товариств і холдингових компаній, державні пакети акцій (частки) яких підлягають продажу, державних підприємств, холдингових компаній і відкритих акціонерних товариств, що підлягають підготовці до продажу в 2009 році», Фонд розробив відповідні накази:

«Про затвердження Переліку об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу, які підлягають підготовці до продажу в 2010 році» від 25.12.09 № 2065;

«Про затвердження помісячних графіків підготовки об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу до продажу в 2010 році» від 09.02.10 № 175.

На виконання п. 123 Державної програми приватизації на 2000 – 2002 роки наказом Фонду від 05.02.10 № 158 затверджено Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у 2010 році пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній.

З метою забезпечення надходження у 2010 році коштів до Державного бюджету України від приватизації державного майна та продажу земельних ділянок Фонд розробив наказ від 03.02.10 № 147 «Про затвердження плану-графіка очікуваного надходження у 2010 році грошових коштів від продажу об'єктів приватизації державної власності груп А, Д, Е та Ж, у тому числі разом із земельними ділянками».

Приватизація об'єктів груп А, Д, Е та Ж

Протягом I кварталу 2010 року приватизовано 48 об'єктів державної власності груп А, Д, Е та Ж (у тому числі 6 об'єктів разом із земельними ділянками):

38 об'єктів групи А (у тому числі три об'єкти разом із земельними ділянками);

чотири об'єкти незавершеного будівництва (ОНБ) (група Д) (у тому числі три об'єкти разом із земельними ділянками);

три об'єкти групи Е;

три об'єкти групи Ж.

Шляхом продажу на аукціоні було приватизовано 24 об'єкти, один – за конкурсом, 23 – шляхом викупу.

Від продажу зазначених об'єктів до Державного бюджету України надійшло 36,87 млн грн., у тому числі від продажу земельних ділянок – 1,34 млн грн.

Фонд уклав три договори купівлі-продажу об'єктів групи Е, від приватизації яких до Державного бюджету України надійшло 43,99 млн грн.

Продаж пакетів акцій на фондових біржах, аукціонах, за конкурсом

У I кварталі 2010 року Фондом було запропоновано до продажу на фондових біржах 102 пакети акцій 101 ВАТ номінальною вартістю 385,15 млн грн.

За підсумками торгів було продано 9 пакетів акцій загальною вартістю 19,10 млн грн. за укладеними договорами (1,77 млн грн. за номіналом).

Спеціалізовані аукціони за грошові кошти з початку 2010 року не проводилися.

На відкритих грошових регіональних аукціонах у I кварталі 2010 року Фондом проведено три аукціони з продажу пакетів акцій ВАТ. За підсумками торгів жодного пакета акцій не продано.

Фонд протягом звітного періоду виставив на продаж за конкурсом 22 пакети акцій ВАТ (9 – центральний апарат Фонду, 13 – РВ) загальною початковою вартістю 1,05 млрд грн.

За результатами проведених конкурсів укладено три договори купівлі-продажу. Серед проданих пакети акцій таких ВАТ:

«Харківметробуд» – 50 % + 1 акція за початкової вартості 3 млн грн. Переможцем конкурсу визнано ВАТ «Південспецбуд» за ціною продажу 3,02 млн грн.;

«Енергія» – 78,45 % акцій за початкової вартості 25,65 млн грн. Переможцем конкурсу визнано ВАТ «Київський картонно-паперовий комбінат» за ціною продажу 26,27 млн грн.;

«Клавдієвський дослідно-експериментальний завод» – 51 % акцій за початкової вартості пакета акцій 859,05 тис. грн. Переможцем конкурсу визнано ТОВ «М& Консультативна група» за ціною продажу 910 тис. грн.

Визнано такими, що не відбулися у зв'язку з відсутністю заяв від претендентів на участь, 15 конкурсів (у тому числі оголошених центральним апаратом Фонду – 11, РВ – чотири конкурси).

Приватизація стратегічно важливих підприємств та підприємств-монополістів

Станом на 01.04.10 процесом приватизації охоплено 329 ВАТ, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави або

займають монополічне становище на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг)* (див. табл.).

Таблиця

Приватизація об'єктів, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави або займають монополічне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів (робіт, послуг), станом на 01.04.10

План приватизації	Кількість підприємств	Статутний капітал, тис. грн.	% загальної кількості
Приватизовані на 100 %	238	1 370 545,82	72,34
Продаж триває	39	7 889 156,58	11,85
У тому числі з глибиною продажу:			
від 70 до 100 %	13	546 788,66	3,95
від 50 до 70 %	2	38 420,66	0,61
до 50 %	24	7 303 947,26	7,29
ПРА реалізовано на 100 % (пакет закріплено (залишено) у державній власності та передано до холдингів)	38	1 732 234,86	11,55
ПРА реалізовано на 100 % (пакет закріплено (залишено) у державній власності)	14	56 540,23	4,26
Усього...	329	-	100,00

У звітному періоді Фонд запропонував до продажу на фондових біржах 15 пакетів акцій ВАТ, що є монополістами або стратегічно важливими для економіки та безпеки держави, загальною номінальною вартістю 52,57 млн грн. За підсумками торгів було продано два пакети акцій двох підприємств загальною вартістю 17,45 млн грн. за укладеними договорами (434,78 тис. грн. за номіналом).

Протягом I кварталу 2010 року Фонд оголосив 7 конкурсів з продажу пакетів акцій ВАТ, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави або займають монополічне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів (робіт, послуг) (два – центральний апарат Фонду, п'ять – РВ), сумарною початковою вартістю пакетів акцій 461,85 млн грн.

Серед запропонованих до продажу пакети акцій таких ВАТ:

«Мукачівський завод «Точприлад» – пакет 50 % + 1 акція номінальною вартістю 738,73 тис. грн. за початкової ціни 8,9 млн грн.;

«ХК «Луганськтепловоз» – 76 %-вий пакет акцій номінальною вартістю 41,646 млн грн. за початкової ціни 400,00 млн грн.;

«Львівський завод «Автовантажувач» – 57,389 %-вий пакет акцій номінальною вартістю 8,774 млн грн. за початкової ціни 8,775 млн грн.;

«Тернопільський радіозавод «Оріон» – 96,13 %-вий пакет акцій номінальною вартістю 24,89 млн грн. за початкової ціни 32,73 млн грн.;

«Особливе конструкторське бюро комплектних пристроїв» – 84,997 %-вий пакет акцій номінальною вартістю 533,02 тис. грн. за початкової ціни 533,02 тис. грн.;

«Український інститут автобусо-тролейбусобудування» – 39,352 %-вий пакет акцій номінальною вартістю 320,8 тис. грн. за початкової ціни 1,75 млн грн.;

АТ «Машинобудівне виробниче об'єднання «Оріон» – пакет 50 % + 1 акція номінальною вартістю 720,72 тис. грн. за початкової ціни 9,16 млн грн.

За результатами конкурсів, проведених у I кварталі 2010 року, укладено один договір купівлі-продажу. Переможцем конкурсу з продажу пакета 50 % + 1 акція ВАТ «Харківметробуд» визнано ВАТ «Південспецбуд» за ціною продажу 3,02 млн грн.

* Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23.12.04 № 1734 «Про затвердження переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави» та Переліку суб'єктів господарювання, що займають монополічне становище на загальнодержавному ринку, згідно з інформацією Антимонопольного комітету України від 05.04.06 (з подальшими змінами і доповненнями).

Виконання Державної програми приватизації РВ у I кварталі 2010 року

Протягом I кварталу 2010 року за участю РВ державну форму власності змінили 46 об'єктів – 86,79 % усіх роздержавлених за звітний період, у тому числі: об'єктів групи А – 35 (76,09 % загальної кількості), груп В, Г – 2 (4,35 %), групи Д – 4 (8,70 %), групи Е – 3 (6,52 %), групи Ж – 2 (4,35 %).

РВ за I квартал 2010 року приватизували 35 об'єктів групи А. Цей показник найвищий у Харківській (7 об'єктів), Вінницькій, Дніпропетровській, Львівській і Полтавській (по три), Донецькій, Миколаївській і Черкаській (по два), Закарпатській, Київській, Кіровоградській, Одеській, Рівненській, Сумській, Тернопільській і Херсонській областях (по одному), РВ Фонду у м. Києві (два об'єкти).

За участю РВ Фонду за три місяці 2010 року державну форму власності змінили два об'єкти групи В. У Донецькій і Луганській областях приватизовано по одному об'єкту.

Приватизовано чотири об'єкти групи Д: у Львівській області – два об'єкти, Закарпатській та Миколаївській областях – по одному об'єкту.

Приватизовано три об'єкти групи Е: у Волинській, Івано-Франківській і Луганській областях – по одному об'єкту.

За звітний період приватизовано два об'єкти групи Ж: у Вінницькій і Полтавській областях – по одному об'єкту.

Слід зауважити, що в I кварталі 2010 року РВ забезпечено надходження коштів від продажу земельних ділянок під об'єктами приватизації у сумі понад 1 млн грн., а саме: РВ по Закарпатській області – 848,3 тис. грн.; Житомирській області – 70,5 тис. грн.; Миколаївській області – 35,2 тис. грн.; Львівській області – 7,6 тис. грн.; РВ Фонду в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі – 41,9 тис. грн.

Загальна сума надходження коштів, одержаних від приватизації об'єктів державної форми власності Фондом майна Автономної Республіки Крим та РВ у I кварталі 2010 року, становить 29,97 млн грн., у тому числі від продажу об'єктів на фондових біржах – 504,9 тис. грн.

Найбільше коштів перераховано РВ по Київській (14,65 млн грн.), Івано-Франківській (2,78 млн грн.), Донецькій (1,59 млн грн.), Миколаївській (1,5 млн грн.), Закарпатській (1,32 млн грн.), Одеській (1,28 млн грн.), Луганській (0,98 млн грн.), Сумській (0,78 млн грн.), Запорізькій (0,71 млн грн.), Вінницькій (0,42 млн грн.), Херсонській (0,35 млн грн.), Черкаській (0,33 млн грн.), Дніпропетровській (0,32 млн грн.), Житомирській (0,31 млн грн.), Полтавській областях (0,28 млн грн.) та м. Києві (1,66 млн грн.).

Протягом I кварталу 2010 року місцевими органами приватизації та РВ за угодами з органами місцевого самоврядування роздержавлено 625 об'єктів комунальної форми власності. Одержано і перераховано до відповідних місцевих бюджетів 12,19 млн грн.

За участю РВ у I кварталі 2010 року комунальну форму власності змінили 619 об'єктів групи А (99,04 %). Цей показник найвищий у Львівській (66 об'єктів), Харківській (49), Донецькій (45), Луганській (39), Житомирській (37), Сумській (30), Полтавській (29), Миколаївській (23), Дніпропетровській, Івано-Франківській, Кіровоградській і Тернопільській (по 16) областях, м. Києві (100) та Фонді майна Автономної Республіки Крим (46).

Змінили комунальну форму власності: три об'єкти групи Д (0,48 %) – Фондом майна Автономної Республіки Крим, у Донецькій і Сумській областях – по одному об'єкту; один об'єкт групи Е (0,16 %) – у Луганській області; два об'єкти групи Ж (0,32 %) – у Закарпатській та Одеській областях (по одному об'єкту).

Станом на 01.04.10 згідно з даними Реєстру державного орендованого майна діють 21 280 договорів оренди, з них 21 001 договір оренди контролюють РВ (98,69 % загальної кількості договорів оренди).

Міністерством фінансів України (лист від 24.12.09 № 331-12010-105-24/35467) встановлено тимчасовий помісячний

план-графік забезпечення надходжень від оренди до державного бюджету на I квартал 2010 року у сумі 139,27 млн грн. Відповідно до наказу Фонду від 19.01.10 № 39 РВ було встановлено завдання забезпечити у I кварталі 2010 року надходження коштів від оренди державного майна у сумі 139,27 млн грн.

Станом на 01.04.10 за даними Державного казначейства, з початку року від оренди державного майна до Державного бюджету України надійшло 136,26 млн грн.

Контроль за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів та аналіз результатів виконання покупцями взятих зобов'язань

Згідно з Квартальним графіком перевірок, затвердженим наказом Фонду від 23.12.09 № 2031 «Про організацію перевірок виконання умов договорів купівлі-продажу у I кварталі 2010 року», проведено перевірки виконання покупцями державного майна умов укладених договорів.

Станом на 01.04.10 на обліку органів приватизації перебуває 12 168 договорів купівлі-продажу, з них щодо пакетів акцій акціонерних товариств – 1 047; об'єктів малої приватизації – 8 023; ОНБ – 3 098.

Із загальної кількості зазначених договорів органи приватизації контролюють стан виконання умов 1 939 договорів.

Протягом I кварталу 2010 року перевірено стан виконання умов 491 договору, що становить 25,3 % загальної кількості договорів, які перебувають на контролі.

Перевірками встановлено, що зобов'язання, взяті покупцями об'єктів приватизації, переважно виконуються належним чином. Водночас невиконання тих чи інших умов встановлено у 62 випадках, що становить 12,6 % загальної кількості договорів, виконання умов яких було перевірено, у тому числі в Луганській (4,9 % перевірених договорів), Житомирській (2,2 %), Харківській та Херсонській областях (по одному відсотку). Слід зазначити, що однією з причин такого порушення власниками приватизованих об'єктів є зволікання органів місцевого самоврядування з переоформленням документів.

Інвестиційні зобов'язання та інші зобов'язання, виражені у грошовій формі, містять 824 договори купівлі-продажу пакетів акцій, 366 договорів купівлі-продажу об'єктів малої приватизації та 90 договорів купівлі-продажу ОНБ.

Загалом цими договорами передбачено надходження інвестицій на підприємства в період з 1995 до 2020 року на загальну суму 11,04 млрд грн., 1,45 млрд дол. США та 19,26 млн євро, у тому числі станом на 01.04.10 – 8,8 млрд грн., 740,13 млн дол. США, 19,26 млн євро. Фактично на зазначену дату вітчизняні підприємства отримали 9,5 млрд грн., 1,3 млрд дол. США та 72 млн євро, що в перерахунок на національну валюту становить 17,0 млрд грн.

За окремими групами договорів ці цифри розподіляються так.

Договорами купівлі-продажу пакетів акцій ВАТ передбачено надходження до них у період з 1995 до 2020 року коштів на загальну суму 9,54 млрд грн., 1,42 млрд дол. США та 19,26 млн євро. У тому числі стратегічно важливі для економіки та безпеки держави підприємства протягом зазначеного періоду мають отримати 4,94 млрд грн., 1,1 млрд дол. США.

Договорами купівлі-продажу ОНБ заплановано надходження інвестицій у період з 1995 до 2020 року на суму 1,1 млрд грн. і 10 тис. дол. США. Фактично станом на 01.04.10 на зазначену дату надійшло 516,42 млн грн. і 27,76 тис. дол. США.

Договорами купівлі-продажу об'єктів малої приватизації передбачено у період до 2020 року надходження інвестицій на загальну суму 3,97 млрд грн. і 42,65 млн дол. США. Фактично станом на 01.04.09 надійшло 147,70 млн грн. і 1,61 млн дол. США.

Інтерес для інвесторів становлять підприємства базових галузей економіки, а саме: чорної та кольорової металургії (обсяг інвестицій становить 3,72 млрд грн. та 1,03 млрд дол. США), машинобудування та металообробки (1,33 млрд грн. та 36,24 млн дол. США), енергетич-

ної та паливної промисловості (833,48 млн грн., 57,92 млн дол. США та 71,14 млн євро).

Результати аналізу напрямів залучення інвестицій свідчать, що більша їх частина спрямовується на технічне переозброєння та реконструкцію виробництва (3,3 млрд грн. та 867,77 млн дол. США), що потрібно для розвитку виробничої бази підприємств з метою випуску конкурентоспроможної продукції.

Іншим напрямом залучення інвестицій підприємствами України за кількісними показниками є погашення кредиторської заборгованості підприємств за сплатою коштів до бюджетів усіх рівнів та перед Пенсійним фондом України (104,52 млн грн., 42,33 млн дол. США).

На контролі органів приватизації перебуває 118 договорів, що містять умову стосовно збереження кількості робочих місць, та 125 договорів – стосовно створення нових.

Протягом I кварталу перевірено 27 договорів, що містять умову стосовно збереження робочих місць, та 31 – стосовно створення нових.

У всіх виявлених випадках порушення покупцями взятих зобов'язань органами приватизації здійснювалась необхідна претензійно-позовна робота. Зокрема, крім вжиття заходів зі стягнення штрафів, пені і неустойок (загальна сума за наростаючим підсумком за весь період контролю становить 76,89 млн грн. та 163,4 тис. дол. США), після використання всіх можливостей досудового врегулювання спорів у напрямі забезпечення реалізації цих умов здійснювалися дії щодо визнання недійсними договорів та повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність. У I кварталі 2010 року сплачена сума штрафних санкцій становить 340,06 тис. грн.

Станом на 01.04.10 у власність держави повернено 289 (за накопичувальним підсумком) об'єктів приватизації (з них 82 – пакети акцій, 52 – ЦМК і 155 – ОНБ). За 136 договорами триває претензійно-позовна робота щодо їх розірвання (визнання недійсними) і повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність (з них 16 – пакети акцій, 13 – ЦМК та 107 – ОНБ).

З числа повернутих у державну власність об'єктів приватизації повторно продано 150 об'єктів, з них: 49 – пакетів акцій; 72 – ОНБ; 29 – ЦМК.

Загальна сума коштів, отриманих від продажу повернутих у державну власність об'єктів за рішеннями судів, за накопичувальним підсумком становить 97,44 млн грн.

Участь Фонду в процедурах банкрутства підприємств

Протягом I кварталу 2010 року кількість господарських товариств, у статутних капіталах яких державна частка перевищує 25 %, та державних підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію та стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство, зменшилася на 14.

У процедурі розпорядження майном перебувають ДВП «Дніпро-нерудпром», ВАТ «Кріопром», Бердянський державний завод скловолокна, Запорізьке державне підприємство «Кремнійполімер», Черкаський державний завод хімічних реактивів; у процедурі санації – ДП «Центральне конструкторсько-технологічне бюро», ДП ВО «Знамя», ВАТ «Чорнорудка»; у процедурі ліквідації – ВАТ «Єнакіївський коксохімічний завод», «Шатр», «Західагротехсервіс», «Молдаванка», «Темп», «Львівгідромеханізація» та державне житлово-комунальне підприємство «Житлосервіс».

Протягом I кварталу 2010 року було розглянуто плани санації (зміни та доповнення до них) таких підприємств:

повернено на доопрацювання плани санації ВАТ «Конотопський завод по ремонту дизель-потягів», «Точмаш» та «Червоноградське шахтопрохідницьке підприємство»;

зміни та доповнення до плану санації ВАТ «Лисичанський завод ГТВ» (державна частка – 50,131 %) погоджені листом Фонду від 22.02.10 №10-17-1982;

повернено на доопрацювання зміни та доповнення до плану санації ВАТ «Іллічівський рудоремонтний завод» та «Вахрушевський РМЗ».

Відповідно до наказу Фонду від 16.10.06 № 1584 «Про затвердження плану заходів щодо посилення роботи ФДМУ та регіональних відділень щодо запобігання банкрутству та забезпечення ефективних умов реалізації процедур відновлення платоспроможності підприємств-боржників» постійно здійснюються:

підготовка звернень, клопотань до господарських судів, комітету кредиторів щодо провадження у справах про банкрутство підприємств-боржників та забезпечення безпосередньої участі представників Фонду у їх засіданнях;

вжиття заходів щодо підготовки та подання апеляційних і касаційних скарг до господарських судів у справах про банкрутство;

моніторинг рішень господарських судів в частині призупинення приватизації підприємств-боржників;

надання пропозицій щодо призначення арбітражних керуючих розпорядниками майна, керуючими санацією, ліквідаторами під час провадження у справах про банкрутство підприємств, у статутних капіталах яких частка державної власності перевищує 25 %;

ведення реєстру підприємств-боржників;

вжиття заходів щодо оперативного отримання ухвал господарських судів із залученням РВ, органів управління, представників держави;

надання пропозицій керуючому санацією та комітету кредиторів щодо концепції плану санації;

перевірка відповідності вимогам чинного законодавства проектів планів санації;

створення міжвідомчих робочих груп для ознайомлення з ситуацією на підприємствах.

Законодавче забезпечення процесів управління державною власністю

У I кварталі 2010 року Фонд продовжив роботу з удосконалення законодавства з питань приватизації, підготовки проекту Закону України «Про Державну програму приватизації на 2010 – 2014 роки» за результатами розгляду матеріалів, які надійшли від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади.

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.09.08 № 1250-р, Заключних положень Генеральної угоди між Кабінетом Міністрів України, всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців і підприємців та всеукраїнськими профспілками і профоб'єднаннями на 2008 – 2009 роки проект Закону України «Про державну програму приватизації» було направлено на розгляд Федерації профспілок України та Федерації роботодавців України. Отримані пропозиції та зауваження Фонд уважно розглянув та опрацював з урахуванням законодавства України, державних інтересів, завдань, поставлених перед державними органами приватизації, практики застосування законів з питань приватизації. За результатами опрацювання підготовлено висновки та пропозиції, які направлено Федерації профспілок України (лист від 16.02.10 № 10-18-1724) та Федерації роботодавців України (лист від 16.02.10 № 10-18-1723).

Проекти законів України «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію державного майна», «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приватизації державного майна» дорученням Секретаріату Кабінету Міністрів України від 09.03.10 № 1897/0/2 повернено Фонду на доопрацювання.

Окремим дорученням Віце-прем'єр-міністра України від 02.04.10 № 17139/0/1-10 створено робочу підгрупу «Приватизація» групи «Сталий економічний розвиток, бізнес-клімат та інвестиції» Комітету з питань економічних реформ при Президенті України, до складу якої включено представників Фонду. Одним із основних завдань цієї робочої підгрупи є визначення стратегії економічних реформ на 2010 – 2015 роки, основних напрямів проведення реформ у сфері управління об'єктами державної власності та приватизації державного майна.

За результатами проведеної роботи, на виконання доручень Уряду від 13.03.10 № 11716/1/1-10, від 08.04.10 № 11716/48/1-10, від 14.04.10 № 11716/139/1-10 та від 16.04.10 № 11716/170/1-10 Фонд погодив та повторно подав на розгляд Кабінету Міністрів України проект Закону України «Про заборону ліквідації, перепрофілювання, відчуження та передачі в оренду оздоровчих закладів для провадження діяльності, не пов'язаної з оздоровленням та відпочинком».

Зазначений законопроект в установленому порядку відпрацьовано з Міністерством охорони здоров'я, Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерством праці та соціальної політики, Міністерством економіки України, Міністерством фінансів України, Міністерством юстиції України, Федерацією профспілок України, Федерацією роботодавців України, Державним комітетом України з питань регуляторної політики та підприємництва і разом із відповідними матеріалами надіслано до Кабінету Міністрів України (лист Фонду від № 23.04.10 № 10-18-4928).

На виконання доручень Кабінету Міністрів України від 13.03.10 № 11716/1/1-10 та від 29.03.10 № 15619/0/1-10 Фонд доопрацював проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань приватизації та земельних відносин» у частині визначення співвідношення розподілу коштів від продажу земельних ділянок, погодив його зі співвиконавцями та листом від 23.04.10 № 10-30-4934 надіслав до Кабінету Міністрів України.

Також протягом I кварталу 2010 року Фонд опрацював проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» щодо управління об'єктами державної власності Національної та галузевих академії наук (Міністерство економіки України), узгодив проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» щодо розвитку дорожнього руху з Міністерством транспорту та зв'язку України.

Протягом звітної періоду Фонд розглянув 9 проектів законодавчих актів, з яких опрацьовано два законопроекти; опрацьовано та узгоджено п'ять законопроектів; опрацьовано та підготовлено висновки до одного законопроекту, проведено експертизу одного закону України.

Взаємодія з Верховною Радою України

Протягом I кварталу 2010 року прийнято Верховною Радою України та підписано Президентом України закони України від 11.02.10 № 1873- VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо формування статутних капіталів господарських товариств)» та від 12.02.10 № 1887-VI «Про внесення змін до Переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації, затвердженого Законом України «Про Перелік пам'яток культурної спадщини, які не підлягають приватизації»».

Протягом звітної періоду керівництво Фонду брало участь у 8 засіданнях комітетів Верховної Ради України та засіданні Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, на яких було розглянуто 11 законопроектів, що належать до компетенції Фонду.

Протягом I кварталу 2010 року Фонд опрацював 60 звернень та 6 запитів народних депутатів України. Переважна їх більшість стосувалася питань приватизації державного майна та управління об'єктами державної власності.

Організаційно-кадрове забезпечення діяльності Фонду

Штатний розпис і структура центрального апарату Фонду на 2010 рік погоджені з Міністерством фінансів України та введені в дію з 02.03.10.

Погоджено та затверджено штатні розписи РВ на 2010 рік.

Гранична чисельність працівників Фонду становить 3 092 особи, в тому числі у 26 структурних підрозділах центрального апарату – 780 осіб; у 26 РВ – 2 312 осіб.

Протягом I кварталу 2010 року прийнято на роботу 37 осіб, звільнено – 19 осіб.

Виявлення, запобігання та усунення порушень чинного законодавства. Захист державних інтересів у судах

З метою здійснення контролю за діяльністю РВ та на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 06.01.10 № 2 «Про проведення внутрішньої контрольно-ревізійної роботи в системі центрального органу виконавчої влади» погоджено з ГоловокПУ план проведення ревізії окремих питань діяльності РВ Фонду на I півріччя 2010 року, згідно з яким здійснюватимуться перевірки РВ по Запорізькій, Рівненській, Луганській, Кіровоградській та Тернопільській областях.

За I квартал 2010 року Фондом здійснювалася претензійно-позовна робота щодо захисту інтересів держави, на сьогодні представники Фонду беруть участь у розгляді понад 750 судових справ.

Фондом здійснено значний обсяг робіт з розгляду звернень громадян, аналізу стану роботи зі зверненнями громадян у центральному апараті та РВ. За звітний період одержано та розглянуто 259 звернень громадян. У тому числі від Секретаріату Президента України – три, Кабінету Міністрів України – 22, народних депутатів України – три, інших органів – 14, безпосередньо громадян – 77.

Кількість індивідуальних звернень становила 231, колективних – 28.

За звітний період до керівництва Фонду під час особистого приїому звернулося 140 осіб.

Міжнародне співробітництво

Протягом I кварталу 2010 року тривала співпраця з міжнародними фінансовими організаціями, інвестиційними інститутами, а також державними органами приватизації інших країн.

З 2008 року в рамках відносин між Україною та Міжнародним валютним фондом запроваджено програму «Stand-by» з метою сприяння стабільному та довгостроковому зростанню економіки України шляхом проведення економічної політики в рамках надання Україні фінансової допомоги. Меморандум передбачає виконання Фондом завдань з надходження коштів до Державного бюджету України.

У I кварталі 2010 року тривала співпраця з Федеративною Республікою Німеччина. Зокрема, позитивним досвідом довгострокового співробітництва є співпраця між Фондом та Німецьким товариством з технічного співробітництва (GTZ) в реалізації спільного проекту. Мета проекту – надання спеціалістам Фонду інформаційної підтримки з питань фінансового моніторингу, контролінгу приватизаційних угод та роботи з інвесторами у процесі приватизації та післяприватизаційний період, вивчення досвіду інших країн. За звітний період було проведено два семінари, в яких взяли участь близько 100 фахівців центрального апарату та РВ.

У рамках виконання пунктів положень угод (меморандумів) і протоколів міжурядових комісій (планів-заходів) Фонд з метою залучення іноземних інвесторів в економіку України передав Міністерству закордонних справ України Орієнтовний перелік підприємств, пакети акцій (частки) яких не менше 25 % статутного капіталу будуть запропоновані до продажу у 2010 році.

Інформаційне забезпечення процесів управління державною власністю

Висвітлення діяльності Фонду здійснюється через власний веб-сайт www.srfu.gov.ua, на якому щодня розміщуються новини, заяви та роз'яснення за всіма напрямками діяльності Фонду.

Протягом I кварталу 2010 року було організовано 7 інтерв'ю в. о. Голови Фонду провідним засобом масової інформації, одну прес-конференцію та надано близько 20 коментарів засобом масової інформації за підсумками вирішення або обговорення важливих питань, що стосуються діяльності Фонду.

Фонд видає науковий фаховий журнал «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію», в якому постійно публікуються матеріали про діяльність Фонду, та оперативний додаток до журналу – газету «Відомості приватизації». Журнал виходить щомісяця українською та російською мовами, газета – щотижня українською мовою.

РЕЗУЛЬТАТИ УПРАВЛІННЯ корпоративними правами держави в господарських товариствах за I квартал 2010 року

1. Структура корпоративних прав держави

Станом на 01.04.10 у Реєстрі корпоративних прав держави обліковується 721 господарське товариство, у статутному капіталі яких є державна частка.

Держава через Уряд України, Фонд державного майна України (далі – Фонд), міністерства та інші центральні й місцеві органи виконавчої влади здійснювала управління корпоративними правами держави у 596 відкритих та закритих акціонерних товариствах, 76 товариствах з обмеженою відповідальністю та 30 національних акціонерних компаніях (НАК) і державних холдингових компаніях (ДХК), створених відповідно до спеціальних рішень Президента України та Уряду України.

Із загальної кількості господарських товариств:

306 (42 %) мають у статутному капіталі державну частку понад 50 %, яка надає державі право контролю за їх діяльністю (далі – контрольні), з них 155 (21 %) мають державну частку 100 %;

200 (28 %) мають державну частку в статутному капіталі від 25 до 50 % (блокуючий пакет);

215 (30 %) мають державну частку в статутному капіталі менш як 25 %.

Крім того, з них:

107 акціонерних товариств засновано міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств, які не надають Фонду фінансової та статистичної звітності, а функції з управління цими товариствами здійснюють виключно засновники – міністерства;

60 господарських товариств (8 % загальної кількості) мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них 46 – контрольні.

Фонд і його регіональні відділення здійснюють управління 596 об'єктами з корпоративними правами держави (83 % загальної кількості), з них 188 – контрольні.

Загальна кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутних капіталах господарських товариств, станом на 01.04.10 порівняно з кількістю таких пакетів, акцій, часток станом на 01.01.10, наведена у табл. 1.

Таблиця 1

Господарські товариства	Загальна кількість товариств		Кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств							
			до 10 %		10 - 25 %		25 - 50 %		50 - 100 %	
	на 01.01.10	на 01.04.10	на 01.01.10	на 01.04.10	на 01.01.10	на 01.04.10	на 01.01.10	на 01.04.10	на 01.01.10	на 01.04.10
ВАТ, створені в процесі приватизації та корпоратизації	434	418	82	78	71	68	135	131	146	141
Холдингові, державні акціонерні та національні акціонерні компанії	31*	30*	0	0	0	0	0	0	31*	30*
Акціонерні товариства, створені за участю Фонду	91	90	27	27	11	11	37	36	16	16
Товариства з обмеженою відповідальністю	77	76	13	12	19	19	26	26	19	19
Акціонерні товариства, які перебувають на обліку інших органів виконавчої влади	118	107	0	0	0	0	8	7	110	100
Разом...	751	721	122	117	101	98	206	200	322	306

* У тому числі 18 холдингових компаній, які перебувають на обліку інших органів виконавчої влади.

Як свідчать дані табл. 1, протягом порівняльного періоду загальна кількість пакетів акцій, часток і паїв, що належать державі у статутних капіталах господарських товариств, зменшилася на 30. Зокрема, загальна кількість пакетів акцій ВАТ, створених у процесі приватизації та корпоратизації, зменшилася на 16, а саме: з державною часткою до 10 % – 4, від 10 до 25 % – 3, від 25 до 50 % – 4, від 50 до 100 % – 5.

Сумарна вартість корпоративних прав держави в усіх господарських товариствах за номінальною вартістю пакетів акцій на 01.04.10 становить 43,39 млрд грн., з них НАК і ДХК – 20,74 млрд грн. (47,8 % загальної вартості), інших господарських товариств – 6,14 млрд грн. (14,1 %). Сумарна номінальна вартість державної частки в статутному капіталі акціонерних товариств, заснованих міністерствами у процесі корпоратизації державних підприємств, становить 16,51 млрд грн. (38,1 %).

Сумарна вартість державної частки в статутному капіталі господарських товариств збільшилася на понад 9 млрд грн., що зумовлено рішенням Уряду про передачу Міністерству фінансів України корпоративного управління таких господарських товариств (табл. 2).

Таблиця 2

Назва товариства	Статутний капітал, млрд грн.	Державна частка, %	Вартість державної частки, млрд грн.
Публічне акціонерне товариство «Родовід банк»	2,81	99,97	2,81
Публічне акціонерне товариство «Акціонерний комерційний банк «Київ»	3,57	99,94	3,57
Публічне акціонерне товариство акціонерний банк «Укргазбанк»	3,80	81,58	3,10
Разом...	10,18	-	9,47

Дані табл. 3 свідчать, що протягом I кварталу 2010 р. загальна вартість корпоративних прав, управління якими здійснює Фонд, зменшилася на 4 млрд грн. Це відбулося за рахунок передачі корпоративних прав ВАТ «Укртелеком», ВАТ «Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект», ВАТ «Харківський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект», ВАТ «Феодосійська суднобудівна компанія «Море», ВАТ «Сумхімпром» міністерствам.

Таблиця 3

Господарські товариства	Вартість державної частки, млрд грн.		Зміни, млрд грн.
	станом на 01.04.09	станом на 01.04.10	
Усі господарські товариства, які перебувають в управлінні Фонду	10,70	6,37	-4,33
Усі господарські товариства, які перебувають в управлінні інших органів виконавчої влади	23,67	37,02	13,35

Водночас сума валюти балансу господарських товариств, управління корпоративними правами яких здійснює Фонд та які не перебувають у стадії санації чи ліквідації, становить 7 325,6 млрд грн., причому вартість чистих активів цих товариств становить 4 279,3 млрд грн. Це свідчить про те, що 42 % джерел формування активів товариств становить залучений капітал.

У структурі корпоративних прав держави значний сегмент продовжують займати підприємства, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, кредиторська заборгованість яких утворилася переважно до передання Фонду корпоративних прав.

Станом на 01.04.10 180 господарських товариств, або 25 % кількості товариств, управління якими здійснює Фонд, перебувають на тій чи іншій стадії банкрутства (з них контрольних – 76 товариств (40,4 % загальної кількості контрольних, управління якими здійснює Фонд). Із загальної кількості підприємств-банкрутів: 33 (13 контрольних) – у стадії розпорядження майном; 56 (39 контрольних) – у стадії санації; 91 (24 контрольних) – у процесі ліквідації.

У регіональному розрізі 596 об'єктів, управління якими здійснює Фонд, розподілено так:

Вінницька область	- 9
Волинська область	- 6
Дніпропетровська область	- 24
Донецька область	- 51
Житомирська область	- 5
Закарпатська область	- 9
Запорізька область	- 25
Івано-Франківська область	- 9
Київська область	- 59
Кіровоградська область	- 20
Луганська область	- 58
Львівська область	- 31
Миколаївська область	- 4
Одеська область	- 13
Полтавська область	- 12
Рівненська область	- 6
Сумська область	- 17
Тернопільська область	- 19
Харківська область	- 17
Херсонська область	- 13
Хмельницька область	- 20
Черкаська область	- 9
Чернівецька область	- 15
Чернігівська область	- 7
м. Київ	- 89
м. Севастополь	- 3
Автономна Республіка Крим	- 31
Спільні господарські товариства (за межами України)	- 15

За галузевим розподілом структура корпоративних прав держави в господарських товариствах, управління якими здійснює Фонд, така:

промисловість	- 216
сільське господарство	- 67
транспорт і зв'язок	- 54
торгівля і громадське харчування	- 45
будівництво	- 40
наука і наукове обслуговування	- 36
житлово-комунальне господарство	- 11
охорона здоров'я, фізична культура	- 9
інші	- 118

Міністерства та інші органи виконавчої влади здійснюють управління корпоративними правами держави у 125 (17 %) господарських товариствах, які обліковуються в Реєстрі корпоративних прав держави (табл. 4).

Таблиця 4

Орган управління	Кількість господарських товариств	Вартість державної частки, млн грн.
Міністерство вугільної промисловості України	62	587,9
Міністерство транспорту та зв'язку України	16	5 338
Національне космічне агентство України	9	148
Міністерство промислової політики України	7	1 340
Кабінет Міністрів України	6	2 126
Міністерство палива та енергетики України	5	15 413
Міністерство фінансів України	3	9 474
Державне управління справами	2	175
Міністерство охорони навколишнього природного середовища України	2	620
Українська державна корпорація по виконанню монтажних і спеціальних будівельних робіт «Укрмонтажспецбуд»	2	2
Українська державна будівельна корпорація «Укрбуд»	2	193
Міністерство охорони здоров'я України	2	132

Продовження таблиці 4

Орган управління	Кількість господарських товариств	Вартість державної частки, млн грн.
Державний комітет телебачення і радіомовлення України	1	200
Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку	1	9
Міністерство будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства	1	0,44
Донецька обласна державна адміністрація	1	0,46
Міністерство регіонального розвитку та будівництва України	1	0,05
Державний комітет з державного матеріального резерву	1	8
Державна служба автомобільних доріг України	1	1 257
Усього...	125	37 023,85

2. Аналіз фінансово-економічної діяльності господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 % (за винятком НАК та ДХК*), управління корпоративними правами держави яких здійснює Фонд і які не перебувають на стадії санації або ліквідації

2.1. Аналіз фінансово-економічної діяльності господарських товариств

Аналіз фінансово-економічних показників діяльності проводився в господарських товариствах, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 % (188) та управління корпоративними правами держави здійснює Фонд (за винятком ХК, ДАК – 12) і таких, що не перебувають на стадії санації та ліквідації (63).

Узагальнені фінансово-економічні показники корпоративного сектору, яким управляє Фонд, за I квартал 2010 року наведені у табл. 5.

Таблиця 5

Фінансово-економічний показник**	Значення, тис. грн.	
	I квартал 2009 року	I квартал 2010 року
Чистий дохід	1 306 515,80	1 805 640,40
Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування	-27 983,50	66 697,20
Чистий прибуток	-50 553,30	-702,70
Кредиторська заборгованість, усього	1 563 924,30	3 206 911,50
Дебіторська заборгованість, усього	1 220 645,30	1 485 058,80
Середньооблікова кількість штатних працівників	25 737,30	24 028,00
Вартість готової продукції	401 248,20	290 768,70
Первісна вартість основних засобів	8 674 880,00	8 394 742,40
Залишкова вартість основних фондів	2 647 536,90	2 947 845,80
Зобов'язання	2 429 954,70	4 374 833,60
Власний капітал	4 713 851,40	3 967 834,90
Оборотні активи	3 007 714,30	3 038 754,00
Довгострокові фінансові інвестиції	636 027,60	1 336 001,00

Чистий дохід за I квартал 2010 року становив 1 805,6 млн грн., що на 499,1 млн грн. більше, ніж за аналогічний період минулого року. Найбільш дохідні: ВАТ «Одеський припортовий завод» (чистий дохід – 656,2 млн грн.), ЗАТ «Авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» (435,2), ВАТ «Турбоатом» (299,1), ВАТ «Макіївський коксохімічний завод» (242,7), ВАТ «Завод «Фіолент» (34,9), ВАТ «Азовські мастила і оливи» (АЗМОЛ) (24,3) і ВАТ «Мукачівський завод «Точприлад» (22,8 млн грн.).

* Згідно з чинним законодавством НАК і ДХК надають фінансову звітність за I квартал 2010 року до Фонду у термін до 15 травня, тому аналіз їх економічного стану буде надано пізніше, після опрацювання й узагальнення.

** На обидві дати аналіз проводиться без урахування господарських товариств, управління корпоративними правами держави яких передано іншим органам управління, зокрема без ВАТ «Укртелеком» та ВАТ «Сумхімпром», фінансові показники яких суттєво впливають на загальну картину.

Порівняно з I кварталом 2009 року 12 підприємств (20 % загальної кількості, що звітували) забезпечили збільшення чистого доходу та чистого прибутку, серед них: ВАТ «Турбоатом», ВАТ «Одеський припортовий завод», ВАТ «Меридіан» ім. С. П. Корольова, ВАТ «Завод «Маяк» (м. Київ), ВАТ «Науково-технічний комплекс «Електронприлад», ВАТ «Київський завод реле та автоматики».

За галузевим розподілом найбільший чистий дохід мали підприємства хімічної та нафтохімічної промисловості (656,8 млн грн.), транспорту (435,5 млн грн.), машинобудування і металообробки (418,3 млн грн.) та чорної металургії (242,7 млн грн.), за регіональним – підприємства Одеської області (656,4 млн грн.), м. Києва (488,6 млн грн.), Харківської (303,3 млн грн.) та Донецької областей (257,6 млн грн.).

Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування господарських товариств за I квартал 2010 року становив 66,7 млн грн.

За галузевим розподілом найкращий фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування мали підприємства машинобудування і металообробки (102,4 млн грн.), за регіональним – підприємства Харківської області (106,8 млн грн.).

Два підприємства за результатами I кварталу 2010 року отримали чистий прибуток понад 1 млн грн. Це ВАТ «Турбоатом» – 87,1 млн грн. та ВАТ «Одеський припортовий завод» – 32,7 млн грн.

У I кварталі 2010 року загалом господарські товариства отримали на 702,7 тис. грн. чистих збитків більше, ніж прибутків (за аналогічний період минулого року отримано 50,6 млн грн. чистих збитків), що свідчить про поступове покращання результатів діяльності господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %.

За підсумками роботи в I кварталі 2010 року 41 підприємство збиткове, сума збитків становить 123,4 млн грн.

Найбільшу суму збитків отримали ЗАТ «Авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» – 94,3 млн грн., ВАТ «Оріана» – 5,2 млн грн.

У I кварталі 2010 року спостерігається зменшення, порівняно з відповідним періодом минулого року, первісної вартості основних фондів (на 280,1 млн грн.) та обсягів власного капіталу (на 746,0 млн грн.). Водночас товариства збільшили залишкову вартість основних фондів (на 300,3 млн грн.) та обсяги оборотних активів (на 31,0 млн грн.).

Лише 19 товариств мають коефіцієнт рентабельності діяльності, що характеризує ефективність господарської діяльності підприємства, в межах нормативного (більше за 0).

Результати аналізу коефіцієнта покриття суб'єктів господарювання у звітному періоді свідчать, що достатньо оборотних активів для покриття своїх поточних зобов'язань забезпечили лише 19 підприємств (31 % тих, що подали звітність).

За три місяці 2010 року співвідношення обсягів кредиторської заборгованості (3 206,9 млн грн.) з обсягами дебіторської заборгованості (1 485,1 млн грн.) становить 2,16 до 1.

Загальні обсяги кредиторської та дебіторської заборгованості підприємств з корпоративними правами становлять відповідно 1 217,3 млн грн. та 1 056,5 млн грн. Порівняно з відповідним періодом минулого року спостерігається зростання обсягів кредиторської (1 687,2 млн грн.) та дебіторської (1 465,6 млн грн.) заборгованості.

За галузевим розподілом найбільшу дебіторську заборгованість (533,0 млн грн.) мають підприємства машинобудування і металообробки, а кредиторську заборгованість (1 702,6 млн грн.) – хімічної і нафтохімічної промисловості.

2.2. Стан заборгованості із виплати заробітної плати

Станом на 01.04.10 заборгованість із виплати заробітної плати мали 87 підприємств у сумі 93,67 млн грн., яка протягом I кварталу 2010 року збільшилася на 3,77 млн грн., або 4,03 %.

Слід зауважити, що із загальної суми заборгованості 36,67 млн грн. (39,15 %) становить заборгованість із виплати заробітної плати товариств, які перебувають на різних стадіях банкрутства.

Погашення заборгованості із заробітної плати підприємствами-боржниками, які перебувають на стадії санації або ліквідації, відбувається згідно з положеннями Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». При цьому слід зазначити, що відповідно до пункту 4 статті 17 цього Закону з дня винесення ухвали суду про санацію керівник боржника відсторонюється від посади і управління боржником переходить до керуючого санацією, припиняючи повноваження органів управління боржника – юридичної особи.

З огляду на це, єдиним дієвим заходом Фонду є погодження планів санації таких господарських товариств з вимогою першочергового погашення заборгованості з виплати заробітної плати працівникам товариства (відповідно до Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо завершення погашення заборгованості із заробітної плати»).

На виконання доручень Кабінету Міністрів України на засіданнях постійно діючої Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності підприємств заслуховуються звіти керівників господарських товариств, які мають заборгованість із виплати заробітної плати та перед Пенсійним фондом України. Протягом I кварталу 2010 року органами приватизації було проведено 15 засідань комісії, на яких заслухано звіти керівників 22 товариств.

На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 12.08.09 № 863 «Про посилення контролю за погашенням заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат» наказом Фонду від 03.09.09 № 1399 створено тимчасову комісію з питання погашення заборгованості із заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат. Аналогічні тимчасові комісії створено і в регіональних відділеннях Фонду.

Триває робота щодо аналізу діяльності органів управління господарських товариств з підвищення ефективності управління підприємствами та вживаються заходи із забезпечення повної ліквідації заборгованості з виплати заробітної плати на підпорядкованих органам приватизації підприємствах.

2.3. Стан надходження дивідендів та платежів до Державного бюджету України

Станом на 02.04.10 за даними моніторингу Фонду до бюджету перераховано дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які є у державній власності, на загальну суму 45,728 млн грн.

За даними Державної податкової адміністрації України станом на 01.03.10 до Державного бюджету України та місцевих бюджетів господарськими товариствами, в статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, було сплачено податків, зборів (обов'язкових платежів) 55,5 млн грн., що на 8,5 млн грн. менше, ніж за відповідний період минулого року.

Станом на 01.03.10 порівняно з відповідним періодом минулого року спостерігається зменшення суми перерахування платежів до державного бюджету на 7,6 млн грн., до місцевих бюджетів – на 0,9 млн грн.

За звітний період найбільша сума перерахована до бюджетів усіх рівнів ВАТ «Турбоатом» (21,0 млн грн.) та ВАТ «Одеський припортовий завод» (7,9 млн грн.), що становить 52,1 % загальної суми перерахувань господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %.

2.4. Стан погодження фінансових планів акціонерних товариств на 2010 рік

З метою забезпечення діяльності та розвитку підприємств, виконання зобов'язань, у тому числі щодо сплати податків та обов'язкових платежів, Фонд у місячний термін розглядає проект фінансового плану товариства (у статутному капіталі якого державна частка перевищує 50 %), поданий керівником підприємства, та приймає рішення

про його затвердження або відхилення. Усього підлягають погодженню (затвердженню) 94 фінансові плани товариств. На звітну дату в усіх товариствах Фондом погоджені (затверджені) фінансові плани на 2010 рік.

3. Заходи Фонду з підвищення ефективності управління корпоративними правами держави

Одним із ключових питань у Фонді є удосконалення та узгодження положень законодавства.

Фонд розробив постанову Кабінету Міністрів України від 22.03.10 № 274 «Про затвердження базового нормативу відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2009 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави». Постанова розроблена з метою забезпечення надходжень у 2010 році до державного бюджету дивідендів від господарських організацій, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави.

Триває робота Фонду з підвищення ефективності управління державними корпоративними правами в акціонерних товариствах та контролю за фінансовою діяльністю цих товариств, зокрема:

здійснюється аналіз діяльності наглядових рад ВАТ та моніторинг рішень, прийнятих наглядовими радами;

здійснюється аналіз персонального складу наглядових рад ВАТ з метою залучення осіб виключно з числа фахівців, які пройшли навчання, отримали сертифікати на право здійснення функцій з управління корпоративними правами та мають досвід у цій сфері діяльності;

проводиться оцінка виконання представниками держави функцій з управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %;

проводиться оцінка управління об'єктами державної власності відповідно до Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832. Результати оцінки щокварталу надаються Міністерству економіки України для узагальнення і прийняття управлінських рішень;

готуються та проводяться спільні засідання Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності відкритих акціонерних товариств та Комісії з проведення атестації керівників господарських товариств з державною часткою понад 50 %;

з метою підвищення якості управлінського контролю даються доручення відповідальним представникам держави в органах управління господарських товариств;

з метою підвищення кваліфікації посадових осіб господарських товариств у сфері корпоративного управління протягом I кварталу 2010 року було організовано та проведено 3 навчальні семінари, зокрема: один – за програмою «Корпоративний секретар», в якому взяли участь 12 представників господарських товариств, які виконують функції корпоративних секретарів в акціонерних товариствах. Після закінчення семінару слухачі склали кваліфікаційний іспит, за результатами якого отримали свідоцтва державного зразка та сертифікати на управління корпоративними правами.

У зв'язку з набранням чинності Законом України «Про акціонерні товариства» для посадових осіб та власників акціонерних товариств та холдингових компаній з метою підвищення їх професіоналізму та рівня обізнаності у сфері корпоративного управління організовано та проведено два семінари-практикуми на теми «Організація кумулятивного голосування в АТ: як реалізувати вимоги нового законодавства» та «Приведення статуту та інших внутрішніх нормативних документів АТ у відповідність до вимог нового законодавства України», де навчалися 39 представників акціонерних товариств.

*Відділ аналітики та методології корпоративного управління
Департаменту стратегії корпоративного управління*

Розвиток корпоративних відносин у муніципальному секторі

Олександр ЗАМКОВИЙ

аспірант Дніпропетровського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президенті України

Корпоративний сектор економіки України розпочав свій розвиток після отримання Україною незалежності. У процесі приватизації українських підприємств з'являлися перші акціонерні товариства, в яких домінували корпоративні методи і принципи управління, реалізовувалися майнові та немайнові права акціонерів. Вільне встановлення цін між учасниками ринкових відносин стимулювало конкуренцію в цьому секторі економіки і сприяло його розвитку. Проте на сьогодні питання застосування цих позитивних результатів у муніципальному секторі економіки на рівні територіальних громад залишається не вирішеним, як і питання щодо розв'язання проблеми корпоративного самоврядування. На відміну від економіки промисловості, муніципальна економіка тяжіє до традиційних методів господарювання, хоча її структура все більше розгалужується і змінюється за видами і формами власності підприємств. Господарська діяльність

міст розширюється, стає ринковою і достатньо ємною. У складі міських послуг значне місце посідають послуги державних організацій, підприємств і органів влади, які безпосередньо оплачуються споживачами, хоча ці послуги пов'язані з функціями муніципального управління.

Слід зазначити, що певною мірою ефективність діяльності промислових акціонерних товариств залежить від успішного та ефективного розвитку муніципальних утворень, на території яких вони розташовані.

Так, фахівець у цій галузі О. Бобровська підкреслює, що певний досвід корпоративного самоврядування вже накопичено в українських містах, але ґрунтовний аналіз його результатів, позитивних рис і можливостей недостатньо узагальнено і не може сприяти ефективній реалізації широкого кола корпоративних відносин, які можуть суттєво впливати на розв'язання багатьох проблемних питань розвитку міст [1].

Першим нормативно-правовим актом, який передбачив поняття «корпоративні права», був Декрет Кабінету Міністрів України від 31 грудня 1992 р. № 24-92 «Про впорядкування діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, створених за участю державних підприємств». Відповідно до Декрету керівникам, заступникам керівників державних підприємств, установ і організацій, їх структурних підрозділів та посадовим особам державних органів, органів місцевого і регіонального самоврядування заборонялося займатися підприємницькою діяльністю. Проте це не виключало їх права одержувати дивіденди від акцій, а також доходи від інших корпоративних прав.

Пізніше в офіційному роз'ясненні Кабінету Міністрів України стосовно застосування згаданого Декрету було зазначено, що під корпоративними правами слід розуміти право громадян на управління суб'єктами підприємницької діяльності і одержання дивідендів відповідно до своєї частки у майні.

Відповідно до підпункту 1.10 статті 1 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», який набрав чиннос-

ті 01.01.95, корпоративні права – це право власності на частку (пай) у статутному фонді юридичної особи, створеної відповідно до законодавства про господарські товариства, включаючи право на управління та отримання відповідної частки прибутку такої юридичної особи.

У 1997 році у зв'язку із внесенням змін до зазначеного Закону відповідно до підпункту 1.8 статті 1 корпоративні права було визначено як право власності на частку (пай) у статутному фонді (капіталі) юридичної особи, включаючи права на управління, отримання відповідної частки прибутку такої юридичної особи, а також частки активів у разі її ліквідації відповідно до чинного законодавства. Ширшого визначення поняття корпоративних прав як права власності на статутний фонд (капітал) юридичної особи або його частку (пай), включаючи права на управління, отримання відповідної частки прибутку такої юридичної особи, активів у разі її ліквідації відповідно до чинного законодавства незалежно від того, чи створена така юридична особа у формі господарського товариства, підприємства, заснованого на власності однієї юридичної або фізичної особи, або інших організаційно-правових формах, набуло у зв'язку із внесенням змін до зазначеного Закону в 2000 році.

Згадка про корпоративні права є і в Законі України «Про режим іноземного інвестування», що введений у дію 25 квітня 1996 року, відповідно до якого під корпоративними правами слід розуміти право власності на частку (пай) у статутному фонді юридичної особи, створеної згідно із законодавством України або законодавством інших країн, виражене у конвертованій валюті.

Таким чином, до 2003 року корпоративні права в Україні розглядалися лише як право власності на статутний фонд (капітал) юридичної особи або його частку (пай), включаючи певні правомочності.

Нового визначення поняття «корпоративні права» набуло у зв'язку з прийняттям Господарського кодексу України (ГКУ), який вступив у дію 1 січня 2003 року.

Так, відповідно до статті 167 ГКУ корпоративні права – це права особи, частка якої визначається у статутному фонді (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами.

Слід звернути увагу на істотні відмінності визначень поняття «корпоративні права», наведених у Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств» та у ГКУ.

Відповідно до зазначеного Закону корпоративні права визначаються як право власності на статутний фонд. Проте слід зазначити, що згідно зі статтею 12 Закону України «Про господарські товариства» товариство є власником майна, переданого йому засновниками і учасниками у власність, тобто після того, як особа зробила вклад до статутного фонду господарського товариства, вона перестає бути власником такого вкладу.

У свою чергу, ГКУ корпоративні права визначаються не як право власності на частку, а як правомочності особи, частка якої визначається у статутному фонді (майні) господарської організації.

Для більш детального розгляду суті корпоративного управління можна застосувати методи, запропоновані у роботах попередніми дослідниками [2, 3, 4], та дещо розширити понятійний апарат з цього питання.

У Законі України «Про акціонерні товариства» поняття корпоративних прав визначається як сукупність майнових і немайнових прав акціонера – власника акцій товариства, які впливають з права власності на акції, що включають право на участь в управлінні акціонерним товариством, отримання дивідендів та активів акціонерного товариства у разі його ліквідації відповідно до закону, а також інші права та правомочності, передбачені законом чи статутними документами.

На думку автора, таке визначення поняття корпоративних прав найбільш точно відображає сутність корпоративних прав, об'єднавши поняття, визначені в Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств» та статті 167 ГКУ.

Структурування суб'єктів і об'єктів господарювання на території дає змогу і сформувати уявлення про масштаби муніципального корпоративного сектору економіки, який може бути

створений шляхом корпоратизації муніципальної власності, і конкретизувати на цьому рівні зміст поняття «корпоративна економіка муніципального утворення», яке розглядається як сфера життя територіальної громади, що на основі корпоративної муніципальної власності здійснює розвиток продуктивних сил, виробництво, обмін, розподіл і споживання продуктів та послуг, забезпечує корпоративні права мешканців громади і розвиває соціально-економічні відносини шляхом активного включення мешканців у створення матеріальних і суспільних благ. Зазначене поняття можна визначити і як сектор загальної сфери економічних відносин у муніципальному утворенні, отже корпоративний сектор економіки муніципального утворення являє собою сектор загальної сфери економічних відносин у муніципальному утворенні, діяльність в якому здійснюється на засадах корпоративних підходів і створення передумов формування та реалізації спільних соціально-економічних інтересів підприємств, громади і влади [3].

Учасником корпоративного управління в Україні є держава, і до основних корпоративних прав держави в реалізації корпоративного управління належить законодавча і нормотворча діяльність. Держава як орган влади здійснює регулювання корпоративного сектору економіки (фінансову допомогу; екологічний, санітарний контроль за якістю харчових продуктів та ліків; видачу дозволів на діяльність, що підлягає ліцензуванню; антимонопольний контроль за цінами, різними видами фінансових послуг (банківська сфера, страховий сектор, ринок капіталу), безпосередній (прямий) контроль за державним апаратом і недопущенням порушень корпоративних норм (контроль за мінімальним розміром заробітної плати; бізнесом через володіння компаніями; розширенням та будівництвом компанії) та непрямий контроль (податки, податкові пільги, вплив на динаміку цін і доходів, регулювання працевлаштування та професійної підготовки, заохочення конкуренції, державне планування економіки, методи прогнозування та інформаційного забезпечення бізнесу). Також держава як акціонер має право на управління, одержання прибутку, отримання активів у разі ліквідації корпорації відповідно до законодавства та інші права згідно зі статутами корпоративних підприємств та іншими установчими документами.

Акціонери як учасники процесів корпоративного управління наділені немайновими правами (правом голосу, що реалізується через участь у загальних зборах акціонерів під час вибору наглядової ради і участь в ухваленні рішень з ключових питань діяльності; правом на вчасне отримання інформації від органу управління про діяльність акціонерного товариства; повноваженнями у вирішенні справ корпорації стосовно реалізації економічних процесів і використання корпоративного капіталу та ін.) і як співвласники акціонерного капіталу – майновими правами (правом передачі прав власності; правом одержувати дивіденди; правом обирати спосіб реєстрації прав; правом на отримання частини майна компанії у разі її ліквідації; переважним правом акціонера придбати акції компанії у випадку збільшення її статутного фонду).

У свою чергу, територіальна громада та її мешканці як учасники корпоративного управління також мають певні корпоративні права.

До корпоративних прав громади як акціонера належать права щодо:

об'єднання територіальних громад суцільних сіл в одну територіальну громаду, створення єдиних органів місцевого самоврядування та обрання єдиного сільського голови;

створення спільних органів місцевого самоврядування, формування спільних бюджетів, об'єднання комунального майна;

прийняття рішень про передачу іншим органам окремих повноважень щодо управління майном, яке належить до комунальної власності відповідної територіальної громади, визначення меж цих повноважень та умов їх здійснення;

створення у разі потреби органів і служб для забезпечення здійснення з іншими суб'єктами комунальної власності спільних проектів або спільного фінансування (утримання) комунальних підприємств, установ та організацій, визначення повноважень цих органів (служб);

вирішення питань через загані збори. Мешканці громади реалізують своє право на участь в управлінні комунальною власністю за належністю до відповідної територіальної громади шляхом участі в роботі органів місцевого самоврядування та через створення будинкових, вуличних, квартальних та інших органів самоорганізації населення з наділенням цих органів повноваженнями щодо розпорядження фінансами, майном.

Правова основа реалізації корпоративних муніципальних відносин формується з огляду на завдання корпоратив-

ного управління муніципальними утвореннями як корпораціями і визначені цілі розвитку, до яких належать: створення правового забезпечення реалізації корпоративних прав мешканців територіальної громади та їх захист; визначення правових повноважень і відповідальності суб'єктів корпоративного управління муніципальною корпоративною власністю та контроль за розподілом результатів корпоративної діяльності.

Правові важелі корпоративного управління складаються зі статутів, положень, прав, обов'язків та інших документів, яким надається статус нормативно-законодавчої бази з корпоративного управління [5]. Перелік зазначених документів ґрунтується на відповідних законах України і поширюється чи змінюється залежно від тенденцій розвитку суспільного господарства.

Досліджуючи питання щодо ефективності діяльності органів місцевого самоврядування як власників, слід додати, що у комунальній власності територіальних громад перебуває значна частка майна, яке створювалося за рахунок коштів громади, купувалося, передавалося безоплатно із державної форми власності, дарувалося від фізичних або юридичних осіб тощо.

Брак власних бюджетних коштів не дає змоги громадам вкладати гроші в розвиток інфраструктури, соціального розвитку відповідних територій, а також на належному рівні утримувати комунальне майно.

Особливо гостро стоїть це питання у випадку, коли йдеться про майно, що забезпечує життєдіяльність усієї громади чи більшості її мешканців, – водогони, газопроводи, об'єкти енергозабезпечення тощо. Для обслуговування таких об'єктів потрібні не тільки кошти, а й залучення спеціалізованих організацій, що мають відповідних спеціалістів та техніку.

Водночас, враховуючи те, що зазначені об'єкти є соціально значущими для територіальних громад і їх неналежна експлуатація призведе до зменшення обсягу та погіршить якість надання послуг населенню, а також умови проживання членів територіальних громад, за умови вичерпання можливостей відчуження на платній основі такі об'єкти можуть бути відчужені безоплатно.

Виходячи з цього, зауважимо, що першочергові завдання розвитку корпоративних відносин стосуються соціальної сфери, для розвитку якої створюється економічний базис корпоративного управління. Це, зокрема:

підвищення якості життя на території громади;

удосконалення механізмів забезпечення соціальних прав мешканців територіальної громади;

участь суб'єктів корпоративного господарювання соціальної сфери у створенні муніципального ринку соціальних послуг;

підвищення рівня соціального розвитку муніципальних утворень;

розвиток та задоволення соціальних потреб, підвищення ролі соціальних цінностей, визначення шляхів їх досягнення;

концентрація зусиль муніципальних корпоративних об'єднань для створення й реалізації соціальних програм і проектів;

формування дієвого корпоративного контролю громади за розвитком соціальних процесів.

Питання обороту комунального майна не просте, однак за законодавчого забезпечення воно може мати належне правове вирішення. Прийняття запропонованих проектів законодавчих актів, які наразі перебувають на різних стадіях опрацювання у відповідних комітетах та комісіях Верховної Ради, сприятиме вирішенню зазначеного питання, а також досягненню певних результатів у корпоративних відносинах муніципального сектору, а саме:

належному та ефективному розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади на засадах децентралізації, публічного управління та субсидіарності;

налагодженню ефективної та стабільної системи функціонування органів місцевого самоврядування, забезпеченню прозорості діяльності органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб, мінімізації умов для проявів корупції;

створенню умов для безпосередньої участі мешканців у вирішенні питань місцевого значення, ефективного впливу громадян на прийняття рішень органами місцевого самоврядування;

наданню організаційної та фінансової самостійності територіальним громадам і органам місцевого самоврядування, наближенню їх до рівня європейських стандартів;

збільшенню переліку надання адміністративних послуг органами місцевого самоврядування, залученню їх до формування дієвих місцевих бюджетів.

Муніципальний сектор тісно пов'язаний із соціальною, економічною та політичною системами життєдіяльності суспільства, виконує суспільно необхідні

функції, а суспільство витрачає на його розвиток кошти, зокрема, з державного бюджету. Соціальні завдання включають створення належних умов життя (житло, комунальні послуги, транспорт, зв'язок, дошкільне виховання, охорона здоров'я, культурне обслуговування, торгівля, побут, благоустрій). Економічні завдання вирішуються з позицій забезпечення соціальної стабільності, ефективної зайнятості, розширення податкової бази. Вирішення політичних завдань має гарантувати народовладдя, дотримання демократичних процедур, підтримку балансу влади та бізнесу. Від того як політичні функції виконуються на муніципальному рівні, великою мірою залежить авторитет вищих рівнів та гілок влади в країні.

Таким чином, муніципальний сектор є складним економічним утворенням з відповідним механізмом господарювання. У його рамках суб'єкти соціально-економічних відносин повністю або переважно подібні за напрямками діяльності (виробництво і надання громадських послуг), формами власності (муніципальна, державна, корпоративна) та управління (місцеве самоврядування). Характер та функціональне навантаження муніципального сектору, як вже неодноразово підкреслювалось [2], відповідають умовам функціонування національної економіки, яка трансформується в процесі безперервного розвитку.

Державні (муніципальні, комунальні) підприємства – це ринкові структури, акціонером в яких є держава або територіальне об'єднання (муніципалітет). Маючи свою частку в державному (муніципальному, комунальному) підприємстві, держава чи муніципалітет виступає не тільки як акціонер, але й як регулятор і гарант економічної та соціальної політики [6].

Процес створення корпоративних муніципальних підприємств подібний до процесу корпоратизації підприємств промисловості, тому досвід останніх з успіхом може бути використаний для зазначених цілей. Придбання муніципальними утвореннями частки акцій корпорацій, що розташовані на їх території, пов'язано з труднощами, оскільки можливості місцевих бюджетів на сьогодні є вкрай обмеженими. Проте реалізація цього процесу повністю залежить від ефективності першого [7].

За доцільне вважаємо застосування певних норм чинного законодавства, що стосується управління державними корпоративними правами, у сфері управління комунальною (муніципальною)

власністю. Це дасть змогу запозичити досвід у державних структур, що займаються цими питаннями, зокрема, Фонду державного майна України, інших міністерств та відомств. Усе це сприятиме сталому розвитку територіальних громад та створенню умов для належного матеріального, фінансового та іншого ресурсного забезпечення[8].

На думку автора, територіальна громада має отримати статус повноцінного суб'єкта господарювання – юридичної особи, яка стане специфічною, багато-профільною соціально-економічною корпорацією з повним циклом відтворення виробничих ресурсів і процесів забезпечення життєдіяльності громади, характерною ознакою якої є пріоритетна орієнтація діяльності на формування й розвиток соціального капіталу та активне використання його в управлінні соціально-економічними процесами через механізми реалізації корпоративних відносин і забезпечення корпоративних прав, досягнення спільних інтересів громади, влади й бізнесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»: станом на 21.05.97. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.

2. Модернізація суспільного сектору економіки в умовах глобальних змін: моногр. / За ред. А. Ф. Мельник. – Тернопіль: ТНЕУ, «Економічна думка». – 2009. – 528 с.

3. Бобровська О. Ю. Формування корпоративних відносин в управлінні містом як шлях підвищення його ефективності // Науковий потенціал світу. – 2006: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. – Д.: Наука і освіта, 2006. Т. 6. – С. 55 – 58.

4. Мельник А. Ф., Монастирський Г. Л., Дудкіна О. П. Проблеми становлення муніципального менеджменту в Україні в контексті європейської інтеграції // Вісн. Львів. комерц. акад. – Вип. 18. – Ч. 2. – Львів: Вид-во Львів. комерц. акад., 2005. – С. 73 – 78.

5. Принципи Європейської хартії місцевого самоврядування / За ред. В. В. Кравченка. – К., 2000. – 395 с.

6. Муніципальне право України / Погорілко В. Ф., Фрицький О. Ф., Баймуратов М. О. та ін. – К.: Юрінком Інтер, 2001. – 430 с.

7. Бобровська О. Ю. Методика оцінки якості корпоративного самоврядування в житлово-комунальному господарстві міст // Коммунальное хозяйство городов : науч.-техн. сб. – К.: Техника, 2008. – Вип. 82. – С. 29 – 36.

8. Замковий О. І. Проблеми розвитку корпоративних відносин на рівні територіальної громади. – Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2008. – С. 140 – 142.

УДК 35.073.53

Державні закупівлі як чинник активізації розвитку національної економіки*

Олександр МІНЯЙЛО

викладач кафедри економічної теорії та конкурентної політики Київського національного торговельно-економічного університету

Необхідність державного втручання в ринкові механізми господарювання зумовлює потребу теоретичного обґрунтування змісту, ролі та місця економічної політики в суспільстві. Економічна політика є процесом реалізації суспільних інтересів, сформованих у контексті певних цінностей і потреб. Аналіз світового досвіду дає змогу зробити висновок про те, що без активної регулюючої ролі держави не може бути ефективної соціально-орієнтованої економіки та повноцінних товарних ринків. Повноцінний соціально-економічний розвиток країни неможливий без функціонування системи державних закупівель.

При дослідженні системи державних закупівель передусім необхідно

проаналізувати макроекономічний аспект функціонування державних закупівель, визначити взаємозалежність системи державних закупівель з іншими об'єктивними економічними процесами розвитку змішаної економічної системи ринкового типу господарювання. Насамперед слід розглянути в дуалістичному поєднанні такі макроекономічні категорії: державні закупівлі та державні видатки в цілому, інвестиційні витрати, обсяги заощаджень, чистий суспільний продукт і національний дохід тощо.

З позиції макроекономіки можна стверджувати, що збільшення державних закупівель збільшує рівноважний обсяг ВВП та є обов'язковою складовою сукупного попиту на товари і послуги. Ця зміна легко простежується через підхід «вилучення – ін'єкція», досліджений у працях представників неокейнсіанської макроекономічної школи. Згідно з цим підходом державні закупівлі, як інвестиції та експорт, є вливанням видатків. Унаслідок витікання заощаджень та імпорту відбувається зменшення споживання реального продукту, що створює потенційний розрив у видатках. Його можна заповнити ін'єкціями інвестицій, експорту та державних закупівель. Як інвестиції та експорт, так і державні закупівлі нейтралізують витікання заощаджень та імпорту, тобто збільшення державних видатків на товари і послуги збільшує сукупний попит за рахунок додаткового попиту з боку держави і подальшого розширення доходів і витрат у приватному секторі.

Збільшення сум державних закупівель, які за моделлю є основною складовою державних інвестицій, зумовлює збільшення валового суспільного продукту та сум податкових платежів. У результаті сектор фінансових установ (зміни валового майна) акумулює

* Друкується в авторському викладі.

Таблиця 1

Частка державних видатків у ВВП країн світу, %

Країна	Роки									
	1913	1929	1938	1950	1970	1980	1990	2000	2007	2010*
Франція	8,9	12,4	23,2	27,6	38,5	46,1	49,4	51,6	52,4	53,2
Німеччина	17,7	30,6	42,4	30,4	38,6	48,3	43,6	45,1	43,8	44,0
Великобританія	13,3	23,8	28,8	34,2	38,8	44,9	41,9	37,0	44,7	48,9
Нідерланди	8,2	11,2	21,7	26,8	43,9	57,5	54,9	44,2	45,9	46,3
США	8,0	10,0	19,8	21,4	31,6	33,7	37,1	34,2	37,4	39,9
Японія	14,2	18,8	30,3	19,5	19,4	32,6	32,0	39,0	35,8	37,5
Середньорифметичний показник	12,0	19,5	29,0	29,8	40,0	49,2	47,5	44,0	46,7	48,1

* Прогнозовані показники.

більшу суму амортизаційних відрахувань, що дає йому змогу зменшити відсотки за кредитами підприємницькому сектору та збільшити обсяг приватних інвестицій. Збільшення валового суспільного продукту, який у вигляді чистого суспільного продукту потрапляє у сектор домашніх господарств, сприяє зростанню доходів населення, а це, незалежно від граничної схильності до споживання та заощадження інституційних одиниць, збільшить розмір споживчих витрат і заощаджень, що в кінцевому підсумку зумовить збільшення сукупного попиту та простимулює нове збільшення валового суспільного продукту. Таким чином, проаналізований за допомогою відомих макроекономічних концепцій та законів позитивний економічний і соціальний ефект функціонування системи державних закупівель визначає завдання дослідження щодо обґрунтування найоптимальнішого переліку державних закупівель груп товарів, робіт і послуг з метою забезпечення соціального стандарту життя населення.

Аналізуючи частку державних видатків у ВВП у світі, слід зазначити, що в розвинених країнах сукупні урядові витрати (як центральних, так і місцевих органів влади) після Першої світової війни поволи, але неухильно зростають (табл. 1) [3].

Значне збільшення цих витрат у Німеччині і Японії в 1938 р. було пов'язано з підготовкою країн до війни. У післявоєнні десятиріччя частка урядових витрат вже не опускалася нижче рівня 1929 р. і продовжувала збільшуватися. Деяке уповільнення

цього тренда спостерігається в Англії і Нідерландах в 1930 – 1990 рр., у Німеччині в 80-х, у США в 90 роках минулого століття, що зумовлено зсувом у бік лібералізації тандему «ринок – держава» [4].

Нова хвиля зростання державних витрат в 2007 – 2010 рр. викликана нинішньою економічною кризою, яка примусила уряди терміново рятувати провідні банки й інші вирішальні суб'єкти макроекономіки від краху. Уряди Сполучених Штатів довелися відмовитися від ліберальних принципів і закачувати бюджетні кошти до багатьох фінансових корпорацій, навіть до гігантів американського автопрому Chrysler та General Motors. Практично відбувалося часткове одержавлення фінансових і промислових корпорацій. Подібне спостерігається і в інших країнах, включаючи Росію.

Частка державних витрат у ВВП зростає у міру трансформації країн з таких, що розвиваються, в розвинуті. Експерти ООН підраховали, що, наприклад, у 1997 р. витрати центральних урядів 19 розвинутих країн становили

в середньому 36,8 % їх ВВП; 12 перехідних держав – 31,3 %; 50 країн, що розвиваються, – 25,0 % [5]. Це викликано розширенням соціальних функцій національних економік. Якщо в розвинутих країнах частка пов'язаних з цими функціями витрат у загальному обсязі витрат центральних урядів у 1997 р. досягала 59,6 %, а в перехідних країнах – 52,3 %, то в країнах, що розвиваються, – тільки 23,0 %. Проте в даному випадку 18,2 % цих витрат припадає на економічні послуги, тоді як в перехідних країнах їх частка становила 12,2 %, а в розвинутих – лише 9,6 % [2]. Це означає, що безпосередньо на втручання в економічні процеси урядів розвинутих країн витрачали кошти, еквівалентні лише 3,5 % їх ВВП, перехідних – 3,8 %, а країн, що розвиваються, – 4,6 %. В іншому держави впливають на ці процеси лише опосередковано.

Аналізуючи систему державних закупівель в Україні, перш за все необхідно навести основні показники здійснення державних закупівель товарів, робіт і послуг (табл. 2).

Основні показники здійснення державних закупівель у 2001 – 2009 рр.*

Таблиця 2

Показник	2001 р.	2002 р.	2003 р.	2004 р.	2005 р.	2006 р.	2007 р.	2008 р.	2009 р.
Загальна сума державних коштів, передбачених для закупівлі товарів, робіт і послуг, млн грн.	13 036,1	10 186,7	17 408,1	26 567,2	20 762,9	40 164,5	183 259,4	224 435,2	152 202,2
Частка державних закупівель у видатковій частині зведеного бюджету, %	23,51	17,82	21,81	24,25	14,61	22,9	41,65	29,54	33,9
Частка державних закупівель у ВВП, %	6,4	4,8	6,2	7,2	5	7,5	13,3	9,7	11,5
ВВП у фактичних цінах, млн грн.	204 190	225 810	267 344	345 113	418 529	537 700	712 945	949 864	914 700
Загальна кількість процедур державних закупівель, тис.	163,6	325,8	216,8	127,7	79,9	117,4	121,7	101,4	83,3
Кількість торгів, що не відбулися з різних причин, тис.	5,4	8,4	5,9	4,2	4,7	14,4	16,4	25,3	21,2
Загальна сума коштів за укладеними договорами для закупівель, млн грн.	13 052,8	10 747	16 538,4	24 860,5	20 748,9	40 199,5	94 790	92 162,7	105 268,3

* Розраховано автором на підставі форми державної статистичної звітності 1-торги (тендери).

Слід зазначити, що в період з 2001 до 2006 р. загальні суми державних коштів, передбачених для закупівлі, та фактичні суми коштів за укладеними договорами не мають суттєвої розбіжності, що вказує на чітке та обґрунтоване планування системи державних закупівель з урахуванням інших найважливіших макроекономічних показників національної економіки. Проте слід зауважити, що з 2007 до 2009 р. включно має місце значне відхилення між передбаченою сумою коштів для закупівлі товарів, робіт і послуг та фактично витраченою, відповідно 88 469,4 млн грн., 46 933,9 млн грн. та 132 272,5 млн грн. Таку ситуацію можна пояснити участю з 2007 р. на ринку державних закупівель господарських товариств з часткою державної власності понад 50 %, видатки яких держава не в змозі повністю контролювати. Наступний фактор значної розбіжності у ці роки – зростання кількості торгів, що не відбулися. Протягом досліджуваного періоду найбільша частка таких торгів припадає саме на 2007 – 2009 рр.

Що стосується частки державних закупівель у видатковій частині зведеного бюджету, то динаміка досить нестійка, відсутній чіткий лінійний характер. Проте взаємозалежність між державними закупівлями та ВВП має більш закономірний характер, на що вказує чіткий висхідний характер лінії тренда ($Y = 2,6769\ln(x) + 4,1479$), яка зображена на рис. 1.

Так, зростання державних закупівель збільшує рівноважний обсяг ВВП, що, у свою чергу, стимулює соціально-економічне зростання в країні. Іншим предметним доказом впливу державного фінансування на ВВП та соціально-економічне зростання в цілому може стати порівняльний аналіз динаміки ВВП та державних закупівель, які є складовою державних витрат. Протягом 1996 – 2008 рр. спостерігається поступальне зростання державних закупівель і державних видатків загалом, у результаті чого зростає ВВП. Проте зменшення державних видатків на 1,81 млрд грн. у 2009 р. спричинило падіння ВВП більше ніж на 35 млрд грн. (рис. 2).

В економічному аспекті державна закупівля становить значну частку ВВП в усіх країнах з ринковою економікою. У країнах Європейського Союзу

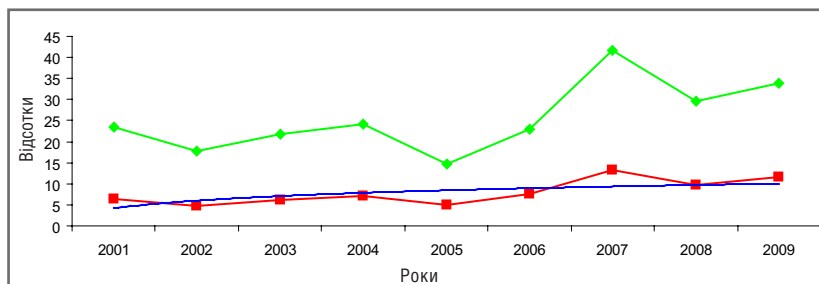

Рис. 1. Частка державних закупівель у видатковій частині зведеного бюджету та ВВП України:

— частка державних закупівель у видатковій частині зведеного бюджету України, %;
 — частка державних закупівель у ВВП України, %;
 — лінія тренда (частка державних закупівель у ВВП).

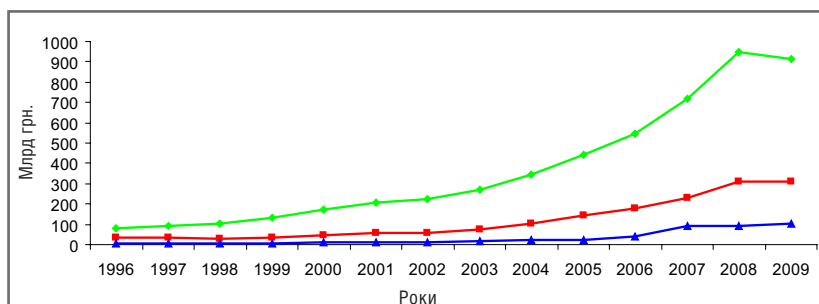

Рис. 2. Динаміка ВВП, державних витратів та державних закупівель в Україні:

— ВВП;
 — державні видатки;
 — державні закупівлі.

на державну закупівлю в середньому припадає 10 – 15 % ВВП [1]. В Україні частка державних закупівель становить удвічі менше – 6 – 7 %, і лише в 2007 р. спостерігалось зростання частки до 13,3 %. Проте така ситуація не вказує на зростання ролі держави у створенні ВВП, оскільки у 2007 – 2008 рр. згідно зі змінами до чинного законодавства у тендерних торгах брали участь акціонерні товариства з часткою державної власності понад 50 % (НАК «Нафтогаз України», Одеський припортовий завод, ВАТ «Турбоатом», Сумське виробниче об'єднання «Хімпром», ВАТ «Укрнафта» тощо). Проте збільшення видатків (зокрема державних закупівель) у реальний сектор економіки позитивно позначається на зростанні ВВП,

що, в свою чергу, стимулює соціально-економічний розвиток країни.

Таким чином, державні закупівлі є потужним інструментом у системі державного регулювання національної економіки. З одного боку, збільшуючи або зменшуючи обсяги закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти, держава має змогу стимулювати чи стримувати розвиток економіки. У цьому контексті державні закупівлі розглядаються як інвестиційні ресурси, за допомогою яких відбувається фінансування окремих підприємств та галузей. З іншого боку, державні установи та державний сектор економіки в цілому виступають потужним ринком збуту для виробників товарної продукції усіх форм власності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Правові та практичні аспекти державних закупівель в Україні: метод. посібн. / Мінекономіки та з питань європейської інтеграції України; Наук.-дослід. екон. ін-т Мінекономіки України; Швед. ін-т громад. упр.; кол. авт. – К., 2002. – 252 с.
2. Шишков Ю. Государство в эпоху глобализации // Мировая экономика и международные отношения. – 2010. – №1. – С. 5 – 6.
3. Maddison A. Dynamic Forces in Capitalist Development. N.Y., 1991. – P.77; OECD Economic Outlook. June 1990. Reference Table 15; Ibid. June 2009. Appendix Table 25.
4. UN. World Public Sector Report. Globalization and the State. N.Y., 2001. – P. 154.
5. UN. World Public Sector Report Op. cit. – P. 154.

УДК 330.526.34:338.24

Вирішення практичних питань проходження державної служби та кар'єри державного службовця

Зінаїда ДАНИЛІЧ

заступник начальника відділу адміністративно-кадрової та режимно-секретної роботи РВ ФДМУ по Харківській області

Кожного, хто пов'язав своє життя з роботою в органах державного управління, цікавлять питання проходження державної служби та кар'єри державного службовця.

Бути державним службовцем – це не тільки почесна місія, а й стиль життя, оскільки кожен крок державного службовця з моменту прийому на державну службу, пов'язаний з вирішенням питань щодо проходження державної служби, має здійснюватися відповідно до норм, визначених законодавством України, насамперед законами України «Про державну службу» та «Про боротьбу з корупцією». Моніторинг питання проходження державної служби в органах державної влади здійснює кадрова служба, яка відповідно до Типового положення про кадрову службу органу виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.08.96 № 912 (зі змінами та доповненнями), має забезпечувати реалізацію державної політики з питань кадрової роботи та державної служби, а саме: здійснювати

планування кадрового резерву, забезпечувати проведення конкурсів на заміщення вакантних посад державних службовців та укомплектування структурних підрозділів спеціалістами з відповідним рівнем освіти та досвідом практичної роботи; здійснювати контроль за документальним супроводженням усіх складових проходження державної служби (присвоєння чергових рангів, встановлення надбавки за висуслугу років на державній службі, обчислення усіх видів стажу, навчання та підвищення кваліфікації кадрів) тощо. Так, напрями роботи кадрової служби органу державної виконавчої влади, визначені чинним законодавством, суттєво відрізняються від роботи кадрових служб інших установ, підприємств, організацій.

Питання управління персоналом, проходження державної служби в Україні висвітлені в навчальних посібниках відомих фахівців: О. Ю. Оболенського, В. Я. Малиновського, А. Г. Кабанця, Н. Р. Нижник, В. М. Олуйко та ін., велика кількість наукових досліджень, праць та публікацій присвячена питанням кадрового менеджменту. Так, Н. Р. Нижник проведено аналіз законодавчих та нормативних актів, практичних питань роботи з кадрами, діяльності органів виконавчої влади щодо формування, навчання, виховання державних службовців. Дослідження цих питань проводилися також і фахівцями служби управління персоналом центрального апарату Фонду державного майна України (ФДМУ).

Метою цієї статті є висвітлення досвіду вирішення практичних питань проходження державної служби та службової кар'єри працівниками кадрової служби Регіонального відділення ФДМУ по Харківській області (далі – регіональне відділення), досліджень та деяких пропозицій щодо вдосконалення порядку проходження державної служби, системи класифікації посад тощо.

Досвід роботи кадрової служби регіонального відділення, набутий майже за два десятиріччя, свідчить про багатогранність і значущість цієї роботи, адже кадрова політика покликана створювати умови для виконання завдань з оптимальною віддачею, поєднання інтересів роботодавця з інтересами працівників, сприяти послабленню

напруженості, розв'язанню конфліктних ситуацій.

Як правило, більшість суперечностей виникає через неузгодженість між законодавчо встановленими вимогами роботи з кадрами та практичною їх реалізацією. Одним із шляхів подолання цих проблем є, на нашу думку, вдосконалення законодавчих та нормативних документів з питань проходження державної служби, визначення єдиної державної кадрової політики щодо формування, розвитку й ефективного використання управлінських кадрів.

За роки діяльності регіонального відділення всі зусилля керівництва, кадрової служби були спрямовані на створення колективу, здатного виконувати поставлені перед органами приватизації завдання. Проводяться постійний аналіз стану кадрового питання, перспективне планування потреби в кадрах, добір фахівців відповідної кваліфікації, організація та забезпечення підвищення їх професійного рівня, створення дієвого кадрового резерву тощо. Основним принципом роботи кадрової служби регіонального відділення є залучення до роботи в органах приватизації як досвідчених фахівців, що мають досвід роботи в інших галузях економіки, так і кращих представників молодого покоління, що отримали відповідну освіту за новими навчальними програмами.

Завдяки зусиллям кадрової служби та конкурсної комісії, яку очолює перший заступник начальника регіонального відділення, структурні підрозділи забезпечені кваліфікованими спеціалістами з необхідним рівнем теоретичної підготовки та досвідом практичної роботи. Члени конкурсної комісії уважно ставляться до кожного кандидата на заміщення вакантних посад. З початку проведення конкурсу здійснюється аналіз поданих документів, проводяться співбесіди кандидатів з керівниками тих структурних підрозділів, на посади в яких оголошено конкурс, визначається, у якому підрозділі та в якому напрямі роботи краще для загальної справи працювати нашим майбутнім колегам. Об'єктивна оцінка здібностей людини, розумне їх використання, створення комфортних умов для самореалізації особистості – таке першочергове завдання

визначено перед кадровою службою керівництвом регіонального відділення. Велика увага приділяється якості отриманих кандидатом знань не тільки у вищому навчальному закладі, а й в середній школі. Не підлягає сумніву те, що такі якості як сумлінність, відповідальність, самодисципліна, вміння планувати свій робочий день, бажання навчатись і працювати у молодій людині закладаються та проявляються ще в шкільні та студентські роки. Не випадково у семи працівників регіонального відділення є золоті, трьох – срібні медалі за отримання середньої освіти, в чотирьох – червоні дипломи за отримання професійної освіти, у 12 – дипломи спеціаліста і 10 працівників – дипломи магістра з відзнакою.

Важливим питанням для державних службовців є перспектива кар'єрного та професійного зростання. Це неможливо без постійного навчання та вдосконалення свого професійного рівня. Через брак коштів на підвищення кваліфікації працівників органів приватизації керівництво регіонального відділення приділяє велику увагу самостійному опрацюванню законодавчих та нормативних документів, стажуванню та виконанню працівниками, зарахованими до кадрового резерву, особистих річних планів.

Інша важлива складова професійного зростання державних службовців – навчання в магістратурі державного управління. Заслугує на увагу той факт, що на сьогодні у регіональному відділенні з 18 магістрів державної служби та чотирьох магістрів державного управління 11 осіб отримали дипломи з відзнакою. На сьогодні п'ять працівників регіонального відділення здобувають цей професійний рівень за заочною формою навчання.

У регіональному відділенні для працівників, які сумлінно виконують службові обов'язки, створені всі умови для просування по службі. Майже всі керівники структурних підрозділів, їх заступники починали працювати в органах приватизації на посадах спеціалістів, і багато з них були призначені на керівні посади у 25 – 30-річному віці. Велика кількість фахівців призначалися на посади головних спеціалістів не досягнувши 25-річного віку. До кадрового резерву зараховуються молоді та перспективні спеціалісти. Головні складові їх успішної кар'єри – сумлінне ставлення до роботи, високий професійний рівень.

Вагомою підставою для просування по службі є підсумки атестації, щорічної оцінки та присвоєння чергового рангу. Кадровою службою регіонального відділення забезпечується своєчасне і обгрунтоване присвоєння чергових рангів державного службовця відповідно до чинного законодавства, тому така подія, як присвоєння чергового рангу, має стати важливою в кар'єрі державного службовця, а не формальним підвищен-

ням заробітної плати. Для підвищення «авторитету» рангу державного службовця необхідно вжити дієвих заходів.

На думку автора, одним із таких можливих заходів може бути введення замість існуючих рангів державних службовців (посадових осіб місцевого самоврядування) – чинів державних службовців (див. табл.).

Яка мета реалізації такої пропозиції?

Статтею 25 Закону України «Про державну службу» визначено класифікацію посад державних службовців. Відповідно до цієї класифікації посади, віднесені до четвертої – шостої категорії, досить різні. Наприклад, шоста категорія посад встановлюється як керівникам управлінь, відділів районних державних адміністрацій, так і спеціалістам управлінь обласних державних адміністрацій. Зрозуміло, що коло обов'язків, важливість завдань і питань, які вирішують начальники управлінь, відділів, навіть на районному рівні, неможливо порівняти з функціональними обов'язками, наприклад, спеціаліста першої категорії, посада якого теж віднесена до шостої категорії.

Повноваження та відповідальність начальника управління районного рівня по суті мало чим відрізняються від повноважень начальника управління обласного рівня, але ці посади віднесені до різних категорій, різниця між якими суттєва. Посаду начальника управління районного рівня віднесено до шостої, а обласного рівня – до четвертої категорії посад.

Уведення чинів дасть змогу передбачити присвоєння чинів від молодшого до головного інспектора державним службовцям, які обіймають посади спеціалістів (третя категорія), від головного інспектора до головного радника – особам, які обіймають керівні посади (друга категорія), та від головного радника державної служби до дійсного державного радника України – керівникам вищого рівня (перша категорія). При цьому потрібно враховувати рівень державного органу влади.

Це також дасть змогу передбачити на законодавчому рівні порядок збереження за державним службовцем у разі ротації кадрів, переходу на роботу з одного державного органу влади до іншого (у вигляді переатестації) звання, класового чину, дипломатичного рангу.

Слід також зазначити, що розмір посадових окладів державних службовців має

Чин державного службовця	Відповідний ранг державного службовця
Дійсний державний радник України	1
Державний радник 1 рангу	2
Державний радник 2 рангу	3
Державний радник 3 рангу	4
Головний радник державної служби	5
Радник державної служби 1 рангу	6
Радник державної служби 2 рангу	7
Радник державної служби 3 рангу	8
Головний інспектор державної служби	9
Старший інспектор державної служби	10
Інспектор державної служби 1 рангу	11
Інспектор державної служби 2 рангу	12
Інспектор державної служби 3 рангу	13
Інспектор державної служби	14
Молодший інспектор державної служби	15

сприяти залученню до роботи в органах державної влади компетентних та досвідчених фахівців, стимулювати їх сумлінну та ініціативну роботу. На сьогодні спостерігається невідповідність заробітної плати державних службовців обсягам та відповідальності завдань, які вони вирішують, а також напруженим умовам праці. Це робить державну службу непривабливою, зокрема, для молоді, призводить до відтоку в комерційні структури значної кількості кваліфікованих фахівців. Наприклад, у регіональному відділенні протягом останніх років кількість прийнятих і звільнених осіб була приблизно однаковою. На жаль, працівники звільнялися не тільки у зв'язку з досягненням пенсійного віку, але й на підставах, зазначених вище. Більшість із них – це молодь, яка вже набула певного досвіду роботи.

Законодавство про державну службу має вдосконалити і більш чітко регламентувати етапи проходження державної служби в умовах сьогодення, забезпечити істотне підвищення якості управлінських послуг, зміцнення кадрового потенціалу державної служби та авторитету державної влади в цілому.

Також має бути визначена єдина державна кадрова політика щодо формування, розвитку і використання управлінських кадрів, головним інструментом реалізації якої є кадрова робота – комплекс різноманітних форм, методів, засобів вирішення практичних питань проходження державної служби та управління кадрами в органах державної влади всіх рівнів.

УДК 339.13

Визнання договору неукладеним за Цивільним та Господарським кодексами України

Тетяна ФРАТКІНА

головний спеціаліст юридичного відділу
РВ ФДМУ по Закарпатській області

Кожний договір встановлює, змінює або припиняє цивільні права та обов'язки сторін, якщо під час його укладення дотримані умови, за яких договір має юридичну силу. У зв'язку з цим питання, чи спричиняє договір для його сторін передбачені ним правові наслідки, є першим питанням, яке з'ясовується під час розгляду судових спорів, пов'язаних із виконанням договорів. Вирішення зазначеного питання насамперед пов'язано із установленням факту укладення договору та відповідності такого договору загальним вимогам, дотримання яких є обов'язковою умовою для визнання його чинності.

Тривалий час такі вимоги встановлювалися Цивільним кодексом УРСР редакції 1963 року. З прийняттям нових Цивільного кодексу України (ЦКУ) та Господарського кодексу України (ГКУ) норми, що регламентують порядок укладення цивільно-правового та господарсько-правового договорів і визначають умови їх чинності, встановлюються цими кодексами.

Для забезпечення узгодженості при одночасному застосуванні у договірних відносинах норм ЦКУ та ГКУ зазначені норми побудовані за принципом ст. 175 ГКУ, згідно з якою норми ГКУ в частині регулювання договірних відносин у сфері господарської діяльності визначені як спеціальні щодо загальних норм ЦКУ.

З цієї метою в ГКУ передбачено низку положень, які мають більш

детально конкретизувати принцип співвідношення застосування його норм щодо господарських договорів з нормами ЦКУ. Результати аналізу норм ЦКУ та ГКУ, які стосуються порядку укладення цивільно-правових та господарсько-правових договорів, дають змогу зробити висновок, що норми кодексів не були належним чином узгоджені. Так, з одного боку, в ч. 1 ст. 179 ГКУ зазначається, що господарські договори укладаються за правилами, встановленими ЦКУ, з урахуванням особливостей, передбачених ГКУ та нормативно-правовими актами щодо окремих договорів, а з іншого – ГКУ містить норми, які визначають загальні умови укладення господарських договорів і умови їх чинності (статті 179 – 181 ГКУ).

Результати аналізу норм ГКУ, які стосуються загальних умов укладення господарських договорів, свідчать, що ці норми досить детально визначають порядок укладення господарських договорів та умови їх чинності. Проте за своїм змістом зазначені норми відрізняються від загальних норм щодо договорів, які містяться в ЦКУ (глави 52, 53). У зв'язку з цим часто постає проблема вибору належної правової норми, яка має бути застосована під час вирішення питання про укладення договору та додержання вимог, необхідних для визнання його чинності. Слід зазначити, що визнання договору укладеним та визнання його чинності хоча і зумовлюють єдиний правовий наслідок – набрання договором юридичної сили, однак ці поняття є різними за змістом. Так, якщо договір не відповідає вимогам, встановленим для визнання його укладеним, він вважається неукладеним, іншими словами, – договір взагалі не існує. Якщо ж укладений договір не відповідає вимогам, додержання яких є необхідною умовою для визнання його чинності,

такий договір визнається недійсним (нікчемним) в силу прямого припису закону або може бути визнаний недійсним судом.

Ураховуючи вищезазначене, розглянемо норми ЦКУ та ГКУ стосовно випадків визнання цивільно-правового і господарсько-правового договорів неукладеними.

Загальні умови визнання цивільно-правового і господарсько-правового договорів укладеними встановлені ч. 1 ст. 638 ЦКУ та ч. 2 ст. 180 ГКУ. Відмінність зазначених умов полягає в тому, що відповідно до ЦКУ договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди щодо усіх істотних умов договору, а в ГКУ додатково зазначається, що згода щодо усіх істотних умов має бути досягнута у передбачених законом порядку та формі.

Досягнення згоди щодо істотних умов договору є обов'язковим для визнання договору укладеним, адже це насамперед зумовлено самою юридичною природою поняття договору як взаємної домовленості сторін, спрямованої на встановлення, зміну або припинення цивільних прав і обов'язків (ч. 1 ст. 626 ЦКУ). Відсутність згоди щодо істотних умов договору вказує на відсутність підстав вважати договір укладеним. Зокрема, у ГКУ стосовно зазначеного передбачено, що у разі якщо сторони не досягнуть згоди з усіх істотних умов договору, такий договір вважається неукладеним, тобто таким, що не відбувся (ч. 8 ст. 181 ГКУ).

Необхідність узгодження під час укладення договору всіх істотних умов передусім зумовлена юридичною природою договору як зобов'язання, відповідно до якого одна сторона (боржник) має вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право ви-

магати від боржника виконання його обов'язку (ч. 1 ст. 509 ЦКУ, ч. 1 ст. 175 ГКУ). Саме через істотні умови договору сторони визначають свої права та обов'язки, а також умови, відповідно до яких мають бути виконані досягнуті домовленості за договором.

У зв'язку з цим у ч. 1 ст. 638 ЦКУ і ч. 2 та ч. 3 ст. 180 ГКУ визначено істотні умови, які обов'язково слід погоджувати під час укладення цивільно-правового або господарсько-правового договору. Так, згідно з ч. 1 ст. 638 ЦКУ істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, визначені законом як істотні або необхідні для договорів даного виду, а також умови, щодо яких за заявою хоча б однієї зі сторін має бути досягнуто згоди. Зазначені види істотних умов також передбачаються ч. 2 ст. 180 ГКУ. Водночас у ч. 3 ст. 180 ГКУ передбачається обов'язок сторін господарсько-правового договору в будь-якому разі погоджувати предмет, ціну та строк дії договору.

На перший погляд, зазначені розбіжності норм ЦКУ та ГКУ щодо включення ціни та строку дії договору до його істотних умов не є суттєвими, проте вони мають враховуватися під час вирішення питання, чи був укладений конкретний цивільно-правовий або господарсько-правовий договір.

Слід зауважити, що загальні норми ЦКУ не містять прямого припису, що ціну та строк дії договору сторони повинні обов'язково погоджувати під час укладення договору. Необхідність погодження ціни договору зумовлена презумпцією відплатності кожного цивільно-правового договору, яка установлена ч. 5 ст. 626 ЦКУ. Необхідність погоджувати строк дії договору зумовлена юридичною природою договірної зобов'язання, за яким сторони можуть здійснювати свої права і виконувати обов'язки лише протягом певного часу (ч. 1 ст. 631 ЦКУ).

Водночас слід враховувати і те, що на відміну від ГКУ норми ЦКУ не є імперативними щодо обов'язку сторін погоджувати під час укладення договору ціну та строк його дії і дають змогу визнавати договір укладеним навіть у разі, якщо сторони не узгодили зазначеного. Стосовно таких випадків у ЦКУ містяться окремі норми, які дають змогу визначити ціну та строк вико-

нання договору після його укладення. Так, згідно з ч. 4 ст. 632 ЦКУ якщо ціна у договорі не встановлена і не може бути визначена виходячи з його умов, вона визначається виходячи зі звичайних цін, що склалися на аналогічні товари, роботи або послуги на момент укладення договору. Якщо у договорі не встановлено строк виконання боржником зобов'язання, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час. У такому разі згідно з ч. 2 ст. 530 ЦКУ боржник має виконати свій обов'язок у семиденний строк від дня пред'явлення відповідної вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не впливає з договору або актів цивільного законодавства. При цьому за договором із зустрічним виконанням зобов'язання сторони мають виконувати свої обов'язки одночасно, якщо інше не встановлено договором, актами цивільного законодавства, не впливає із суті зобов'язання або звичаїв ділового обороту (ч. 2 ст. 538 ЦКУ).

Щодо інших істотних умов договору ЦКУ та ГКУ ніяких розбіжностей не містять.

Від істотних умов договору слід відрізнити звичайні умови. До останніх належать умови, які не погоджуються сторонами під час укладення договору, однак є обов'язковими для сторін укладеного договору відповідно до актів цивільного законодавства (ч. 1 ст. 628 ЦКУ). На відміну від істотних, звичайні умови не потребують обов'язкового узгодження сторонами, оскільки визначаються в законі або нормативному акті і стають обов'язковими для сторін у результаті факту укладення договору.

Як приклад, що дасть змогу чітко усвідомити необхідність відрізнити істотні умови договору від звичайних, можна навести спір, який виник у зв'язку з визнанням договору неукладеним. Позивач звернувся з позовом, у якому просив суд зобов'язати відповідача звільнити належне йому приміщення, що перебуває в його оперативному управлінні. Позовні вимоги ґрунтувалися на тому, що договір оренди, який розглядався, є неукладеним, оскільки під час укладення цього договору не були узгоджені всі істотні умови, передбачені для договорів оренди державного та комунального майна. Рішенням суду першої інстанції позо-

вні вимоги було задоволено повністю. Прийняте по справі рішення залишено в силі судом апеляційної інстанції. Не погоджуючись із прийнятим рішенням, відповідач звернувся до Вищого господарського суду України з касаційною скаргою, в якій вимагав скасувати рішення суду першої інстанції та постанову суду апеляційної інстанції. Судова колегія, проаналізувавши на підставі фактів і обставин справи правильність застосування норм матеріального права, зокрема Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (далі – Закон), дійшла висновку, що вимоги касаційної скарги підлягають частковому задоволенню, а справу потрібно передати на новий розгляд. Задовольняючи частково вимоги касаційної скарги, судова колегія виходила з того, що суди першої та апеляційної інстанцій дійшли висновку, що неузгодження і невключення до тексту договору оренди всіх істотних умов, зазначених у ст. 10 Закону, свідчать, що договір не було укладено. Такого висновку судова колегія дійшла з огляду на те, що частина умов детально регламентується Законом, тому вони не потребують включення до тексту договору, оскільки є обов'язковими для сторін з огляду на факт укладення договору.

Слід звернути увагу, що в деяких випадках сторони під час укладення договору можуть бути заінтересовані у включенні до договору застережень, які обмежують застосування у договірних відносинах деяких норм актів цивільного законодавства, які зазвичай застосовуються до подібних договорів у результаті факту їх укладення. У зв'язку з цим постає питання, чи мають право сторони передбачати в договорі умови, що обмежують застосування таких актів цивільного законодавства. З одного боку, принцип свободи договору, закріплений у статтях 6 та 627 ЦКУ та в ч. 4 ст. 179 ГКУ, дає змогу сторонам договору відступати від положень актів цивільного законодавства і врегульовувати свої відносини на власний розсуд. З іншого боку, згідно з ч. 1 ст. 628 ЦКУ зміст договору становлять умови (пункти), які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства. У зв'язку з цим виникає питання, чи є обов'язковими звичайні умови для

сторін незалежно від їх волі, чи сторони договору можуть дійти згоди про незастосування таких умов.

Ураховуючи зміст ч. 1 ст. 628 ЦКУ, можна дійти висновку, що сторони при визначенні умов договору не мають права відступати від положень актів цивільного законодавства і виключати з договору звичайні умови, адже відповідно до зазначених актів звичайні умови є обов'язковими. Водночас віднесення звичайних умов до обов'язкових умов договору не можна розглядати як імперативну вимогу. Відповідно до ч. 3 ст. 6 ЦКУ сторони в договорі не можуть відступати від положень актів цивільного законодавства, якщо в цих актах прямо буде вказано про це, а також у разі, якщо обов'язковість для сторін положень актів цивільного законодавства впливатиме з їх змісту або суті відносин між сторонами.

Поряд із звичайними прийнято виділяти випадкові умови договору. У юридичній науковій літературі до випадкових відносять умови, визначені і погоджені сторонами у відступ від положень диспозитивних норм нормативних актів, або не передбачені у законодавстві щодо врегулювання відносин між сторонами договору, або не врегульовані чинним законодавством. Проте стосовно визнання договору укладеним виділення випадкових умов є доволі умовним, оскільки якщо одна зі сторін у відступ від положень диспозитивних норм нормативних актів або для врегулювання відносин, не врегульованих законодавством, наполягає на включенні до договору певної умови, ця умова вже стає істотною для конкретного договору, і договір не може вважатися укладеним, якщо обидві його сторони не дійдуть згоди стосовно такої умови.

Правовий наслідок неузгодження сторонами істотних умов договору полягає у відсутності такого договору. Зокрема, ст. 638 ЦКУ і ч. 2 ст. 180 ГКУ та судова практика застосування зазначених статей свідчать, що договір, в якому відсутні всі узгоджені сторонами істотні умови, вважається неукладеним, а сторони такого договору не можуть мати права та обов'язки, що випливають з договору. У такому разі відсутність договору не потребує будь-якого підтвердження, а тому позовні вимоги про визнання неукладеним

договору, в якому не узгоджені всі істотні умови, не відповідають існуючим способам захисту цивільних прав і не можуть бути предметом самостійних позовних вимог. Установлення відсутності факту укладення договору внаслідок непогодження сторонами всіх істотних умов може бути тільки елементом встановлення судом обставин, якими обґрунтовуються позовні вимоги, тобто укладений договір може розглядатися лише як підтвердження обставин, якими обґрунтовуються позовні вимоги. Визнання ж такого договору неукладеним зумовлюватиме неможливість посилання на нього як на підставу та обґрунтування позовних вимог, адже такого договору юридично не існує.

Водночас потрібно зазначити, що відсутність у тексті договору всіх істотних умов не завжди можна розглядати як підставу для визнання договору неукладеним. При з'ясуванні обставин, достатніх для визнання договору неукладеним, слід враховувати, що на виконання спірного договору сторони можуть вчинити певні дії (передати майно, надати послуги, виконати роботу, сплатити відповідну суму грошей тощо), які, з одного боку, засвідчують їх бажання укласти договір, а з іншого – спрямовані на виконання укладеного договору. Відповідними діями сторони фактично підтверджують факт укладення договору. Ураховуючи зазначене, визнання договору неукладеним може бути одним із способів захисту недобросовісної сторони, яка після виконання з боку контрагента послуг за договором ухиляється від оплати, посиляючись на відсутність відповідної істотної умови договору.

ЦКУ та ГКУ не містять прямих спеціальних норм, які могли б чітко відповідати на запитання, чи можна визнавати договір неукладеним посиляючись на відсутність певної істотної умови якщо сторони такого договору здійснили певні дії, спрямовані на його виконання. Водночас у ЦКУ та ГКУ встановлені деякі загальні норми, що можуть бути використані під час вирішення цього питання. Так, ч. 8 ст. 181 ГКУ передбачено, що у разі якщо сторони не досягли згоди стосовно усіх істотних умов господарського договору, такий договір вважається неукладеним. Якщо одна зі сторін здійснила фактичні дії щодо

виконання договору, правові наслідки таких дій визначаються нормами ЦКУ. При цьому чітко не вказано, якими саме нормами ЦКУ слід керуватися.

У судовій практиці і правовій доктрині поширена точка зору, обґрунтованість якої не викликає жодного сумніву: застосовувати положення ст. 1212 ЦКУ потрібно у випадку, коли особа, яка набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи без достатньої правової підстави (безпідставно набуто майно), зобов'язана повернути потерпілому це майно. Таким чином, одна зі сторін договору, яка вважає, що договір не було укладено, може звернутися з позовом (зустрічним позовом) до свого контрагента про повернення майна, посиляючись на зазначену статтю. Водночас під час вирішення питання, чи можна визнавати договір неукладеним посиляючись на відсутність певної істотної умови якщо сторони такого договору здійснили конкретні дії, спрямовані на виконання договору, слід враховувати і те, що положення ст. 1212 ЦКУ визначають лише правові наслідки набуття майна без достатніх правових підстав у разі встановлення факту відсутності будь-яких правових підстав для набуття або збереження стороною відповідного майна за рахунок іншої сторони договору.

Таким чином, якщо сторони договору здійснили конкретні дії, спрямовані на його часткове виконання, відсутність у договорі певної істотної умови не можна брати до уваги як безперечне підтвердження відсутності такого договору і підставу для вжиття заходів щодо безпідставного набуття майна, передбачених у ст. 1212 ЦКУ. У таких випадках при встановленні факту укладення договору необхідно враховувати положення глави 16 ЦКУ – стосовно правочинів, глави 53 ЦКУ – стосовно укладення договорів та глави 20 ГКУ – стосовно загального порядку укладення господарських договорів, у яких містяться окремі норми, що мають застосовуватися під час вирішення розглянутого питання.

Якість, на яку Ви заслуговуєте (відкрите акціонерне товариство «Вінтер»)

Відкрите акціонерне товариство «Вінтер» – одне з найбільших виробників морозива у Східній Україні, що впевнено завойовує ринок, постійно підвищуючи рівень якості кінцевого продукту та вимоги до інгредієнтів, з яких його виготовляють.

На сьогодні ВАТ «Вінтер» входить до десятки лідерів з виробництва морозива завдяки своїй якісній, натуральній та екологічно чистій продукції.

Відкрите акціонерне товариство (ВАТ) «Вінтер» створено в процесі приватизації в 1994 р. на базі одного з найстаріших підприємств міста Донецька «Главхолод» (1932 р.).

Основним видом діяльності ВАТ «Вінтер» є виробництво морозива. Із самого початку своєї діяльності підприємство зарекомендувало себе як виробник якісної та натуральної продукції, і на сьогодні завод є найбільшим харчовим підприємством з виробництва морозива й напівфабрикатів у регіоні.

До структури підприємства входять цех з виробництва морозива, вафельна, ремонтно-механічна ділянка, компресорний цех, енергоділянка, продовольчий магазин, складові приміщення, камери для зберігання морозива, адміністративний будинок, акредитована харчова лабораторія.

У 1994 р. на підприємстві була проведена реконструкція цеху морозива, завдяки чому зараз ВАТ «Вінтер» належить до числа сучасних виробників морозива з потужною технічною базою. Відмітною властивістю морозива, що випускається, є висока якість, оскільки продукція вироб-

ляється за традиційною технологією, яку підприємству вдалося зберегти й дотепер.

На сьогодні асортимент продукції становить більше ніж 100 видів морозива, до яких належать пломбір, вершкове, молочне, фруктове, заморожені соки, ескімо, ріжки, сімейне, торти й рулети з морозива. Новинками сезону стали морозиво «Архиерейское» з додаванням кагору, «Тирамису» – з італійським десертом «Тирамису», а також «Ескімо» і «Білочка» – з горіхами.

Асортиментна політика підприємства розрахована на різні групи споживачів і ґрунтується насамперед на споживчому попиті. Щороку оновлюючи асортимент морозива, головне завдання підприємства залишається незмінним – створення універсального за ціною й водночас унікального за якістю і смаком морозива.

Статус лідера у виробництві морозива ВАТ «Вінтер» підтримується багаторічною прихильністю споживачів, а також підтверджується численними відзнаками, а саме: званням «Золота торгова марка» (2004 р.), знаком «Вища проба» (2004 р.), нагородою «Європейська якість» (2004 р.), пере-

могою в конкурсі «100 кращих товарів України» (2004 – 2005 рр.), медаллю у Регіональному проекті «Лідери харчової і переробної промисловості», нагородою «Свята Софія» за внесок у відродження духовності й культури в Україні, Міжнародною нагородою тисячоліття (2007 р.), п'ятьма нагородами гран-прі й 35 золотими медалями за участь у міжнародних спеціалізованих виставках «Світ морозива та холоду».

ВАТ «Вінтер» стало одним із перших підприємств – виробників морозива в Україні, продукція якого сертифікована у системах якості ISO 9001 та ISO 2200, які гарантують безпеку харчової продукції, що випускається, оскільки зазначені стандарти є міжнародним визнанням якості продукції підприємства й усього процесу виробництва.

Основною конкурентною перевагою морозива виробництва ВАТ «Вінтер» є збереження традиційних рецептур, заснованих на використанні натуральних інгредієнтів. Саме збереження здоров'я нації є важливим напрямом діяльності підприємства, тому вироблені продукти відповідають високим європейським стандартам якості й екологічної чистоти. Виготовлення продукції тільки з натуральної сировини – головна перевага ВАТ «Вінтер».

Колектив ВАТ «Вінтер» нараховує більш як 500 осіб. Соціальна політика підприємства спрямована на підвищення ефективності роботи, створення умов соціальної захищеності працівників і стабільної роботи в колективі. Так, підприємство оплачує навчання своїх працівників у вищих і середніх навчальних закладах, надає різні види матеріальної допомоги і компенсацій (на лікування й оздоровлення співробітників і членів їхніх родин, при одруженні, народженні дитини). Приділяється особлива увага сім'ям з дітьми-інвалідами, матерям-одиначкам, пенсіонерам і ветеранам. Також організуються поїздки вихідного дня. Для надання медичної допомоги й медогляду на території підприємства є обладнаний усім необхідним медпункт.

Сумлінна праця, благодійність, добрі справи – ось той шлях, яким прямує «Вінтер». На підприємстві працює команда професіоналів, однодумців.

У 2004 р. головою правління ВАТ «Вінтер» було призначено **Олену Олександрівну РЯБОВУ**.

Уміле керівництво та любов до праці допомогли їй зробити «Вінтер» не тільки виробником смачного морозива, але й підприємством, колектив якого став однією дружною родиною. Працівники підприємства вкладають у кожну порцію морозива частинку своєї душі й серця, тому виготовлена продукція особливо смачна й корисна.

Духовним відродженням усього колективу стало будівництво на території заводу Приходського храму Почаївської ікони Божої Матері, відкриття якого відбулося в листопаді 2005 р. Це перший храм в Україні, створений силами колективу. Покровителькою переважно жіночого колективу підприємства стала Сама Володарка – Пресвята Богородиця Почаївська. Храм щодня відвідують працівники підприємства й безліч парафіян. Так, робочий день на заводі починається з ранкової молитви в храмі. Крім того, при храмі діють бібліотека, православний відеозал і дитяча недільна школа. Настоятель храму проводить духовні бесіди з працівниками й парафіянами. Стали доброю традицією також спільні трапези після недільного богослужіння.

Особлива справа для громади храму – добродійність. Підприємство надає благодійну допомогу Обласному будинку малюка, Красногорівському реабілітаційному центру для дітей із затримкою розвитку, Дитячому туберкульозному диспансеру й Дитячому будинку віл-інфікованих дітей.

Сьогодні ВАТ «Вінтер» – сучасне підприємство, що стабільно розвивається, зі своєю філософією, складовими якої є духовність, якість і спрямованість у майбутнє.

Не зупиняючись на досягнутому, завод постійно модернізується, у виробництво впроваджуються передові технології, будуються сучасні лінії, нові цехи, освоюються нові види продукції.

У найближчих планах підприємства придбання лінії для виробництва морозива нових видів, форм і смаків.

Підготовлено фахівцями ВАТ «Вінтер» та РВ ФДМУ по Донецькій області

ПІДСУМКИ ДІЯЛЬНОСТІ Державної акціонерної компанії «Національна мережа аукціонних центрів»

Протягом 2009 року Державна акціонерна компанія «Національна мережа аукціонних центрів» (далі – Компанія) на виконання Державної програми приватизації проводила аукціони з продажу державного майна та майна суб'єктів підприємницької діяльності; здійснювала підготовку до продажу та реалізацію відчуженого майна, майна Збройних Сил України, арештованого державними виконавцями майна, майна підприємств-банкрутів, майна, що перебуває у податковій заставі, земельних ділянок несільськогосподарського призначення та комунального майна; проводила роботу на вторинному ринку нерухомості, здійснювала ріелторську діяльність; надавала консалтингові послуги та послуги на ринку інформаційних технологій; забезпечувала функціонування архіву фінансових посередників тощо.

Відповідно до укладених угод та договорів з Фондом державного майна України (ФДМУ) Компанія забезпечувала:

проведення відкритих (регіональних) аукціонів з продажу об'єктів груп А, Д, В, Ж та пакетів акцій ВАТ;

функціонування галузевого державного архіву фінансових посередників ФДМУ;

формування та підтримку баз даних за результатами сертифікатної та грошової приватизації, підготовку та надання відповідей за питаннями державних органів щодо результатів сертифікатної та грошової приватизації.

Протягом звітного періоду за дорученням ФДМУ та його регіональних відділень Компанія продовжувала проведення регіональних аукціонів з продажу пакетів акцій ВАТ (об'єкти групи В) та об'єктів приватизації груп А, В, Д та Ж. У 2009 році Компанією проведено 33 аукціони, на яких було реалізовано 36 лотів на загальну суму 71 994 141, 25 грн., зокрема:

пакети акцій – п'ять лотів (6 аукціонів) на суму 66 832 166,00 грн.;
об'єкти малої приватизації – 15 лотів (14 аукціонів) на суму 3 219 477,91 грн.;

об'єкти незавершеного будівництва – три лоти (три аукціони) на суму 401 196,38 грн.;

цілісні майнові комплекси – два лоти (два аукціони) на суму 436 560,96 грн.;

інше майно – п'ять лотів (три аукціони) на суму 452 734,00 грн.

Також на замовлення ФДМУ Компанія надавала послуги ліцита-тора під час проведення п'яти конкурсів з продажу пакетів акцій за принципом аукціону.

Протягом 2009 року Компанія забезпечувала постійне функціонування галузевого державного архіву фінансових посередників, створеного в лютому 2004 року відповідно до Указу Президента України від 7 липня 1999 року № 968/99 «Про заходи щодо забезпечення захисту прав учасників інвестиційних фондів та інвестиційних компаній», а також постанови Кабінету Міністрів України від 3 липня 2000 року № 1055 «Про створення галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна України».

Фахівцями архіву надавалася практична та методична допомога філіям Компанії, фінансовим посередникам щодо підготовки та впорядкування архівних приватизаційних документів для передання на державне зберігання.

У звітному періоді Компанія одержала 244 письмових запити від юридичних та фізичних осіб.

Переважає більшість запитів надійшла від слідчих органів (у зв'язку з порушенням кримінальних справ) з проханням надати інформацію про участь певних громадян у приватизації державного майна та придбану ними власність.

Безпосередньо від громадян надійшло 18 інформаційних запитів щодо документів, які підтверджують право власності громадян на акції підприємств, придбані в процесі приватизації державного майна. Результати проведеного аналізу свідчать, що більшість із цих громадян передали свої приватизаційні майнові сертифікати фінансовим посередникам (інвестиційним фондам та довірчим товариствам), які на цей час припинили свою діяльність або не надають інформації своїм довірцям. На всі запити були надані відповіді, роз'яснення, а також за наявності інформації в базі даних – розгорнуті довідки про вкладання належних громадянам приватизаційних майнових сертифікатів.

У 2009 році Компанією проведена робота з підготовки та підписання договорів та додаткових угод з Департаментом охорони здоров'я Міністерства оборони України, Управлінням РХБ захисту Збройних Сил України, Командуванням Військово-Морських Сил Збройних Сил України, Командуванням Повітряних Сил Збройних Сил України, Управлінням інженерних військ Збройних Сил України, Головним управлінням зв'язку Збройних Сил України, Департаментом будівництва та відчуження фондів Міністерства оборони України.

За звітний період Компанією реалізовано військового майна на загальну суму 7 082 533,64 грн.

Протягом звітного періоду відповідно до Генерального договору з Міністерством юстиції України Компанія продовжувала роботу щодо реалізації арештованого майна, на яке звернено стягнення державними виконавцями під час примусового виконання рішень.

У 2009 році Компанією проведено 1 179 аукціонів, реалізовано 2 009 лотів арештованого майна на загальну суму 57 718 075,08 грн.

Компанія протягом 2009 року здійснювала підготовку та проводила аукціони з продажу державних та недержавних матеріальних активів, у тому числі:

комунального майна – на 180 аукціонах реалізовано 423 лоти на суму 23 451 363,09 грн.;

майна підприємств-банкрутів – на 33 аукціонах реалізовано 80 лотів на суму 2 093 117,00 грн.;

державного майна (відчуження) – на 142 аукціонах реалізовано 229 лотів на суму 6 378 543,73 грн.;

беззаявного майна – на 9 аукціонах реалізовано 9 лотів на суму 11 997,30 грн.;

земельних ділянок – на 85 аукціонах реалізовано 116 лотів на суму 6 058 856,56 грн.;

майна недержавної форми власності – на 8 аукціонах реалізовано 11 лотів на суму 966 496,00 грн.;

іншого майна – на 73 аукціонах реалізовано 536 лотів на суму 12 357 284,07 грн.

Усього за 2009 рік було проведено 1 750 аукціонів, продано 3 463 лоти на суму 186 301 927,60 грн.

Для здійснення консалтингової діяльності Компанія щороку укладає з ФДМУ угоду про виконання послуг під час приватизації об'єктів, яка одночасно дає право на виконання робіт з передприватизаційної підготовки, реструктуризації підприємств, проведення експертизи проектів та аналізу конкурсних пропозицій.

Протягом звітного періоду основними напрямками діяльності у зазначеній сфері були:

робота з ВАТ, що підлягають передприватизаційній підготовці, реструктуризації за рішенням державних органів приватизації з метою пропозиції та надання послуг з підготовки відповідних проектів, їх супроводження та реалізації;

робота з підприємствами з метою пропозиції та надання послуг з питань досудової санації, корпоративного управління, відчуження майна, інвестиційного менеджменту, незалежної оцінки, експертизи проектів тощо;

надання послуг щодо експертизи проектів передприватизаційної підготовки, реструктуризації та досудової санації на замовлення ФДМУ, Мінпромполітики України або безпосередньо підприємств.

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо здійснення управління підприємством-боржником (банкрутом)**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42 – 43, ст. 378) такі зміни:

1) абзац другий частини сьомої статті 17 викласти в такій редакції:

«У разі дострокового припинення процедури санації у зв'язку з укладенням мирової угоди або погашенням вимог кредиторів керуючий санацією протягом п'яти днів з дня прийняття господарським судом відповідного рішення повідомляє про це орган або посадову особу органу, до компетенції якого належить призначення керівника (органів управління) боржника, у разі необхідності забезпечує проведення зборів чи засідання відповідного органу та продовжує виконувати повноваження керівника (органів управління) боржника до призначення в установленому порядку керівника (органів управління) боржника»;

2) частину третю статті 32 викласти в такій редакції:

«3. Якщо майна банкрута вистачило, щоб задовольнити всі вимоги кредиторів, він вважається таким, що не має боргів, і може продовжувати свою підприємницьку діяльність. У такому разі ліквідатор протягом п'яти днів з дня прийняття господарським судом відповідного рішення повідомляє про це орган або посадову особу органу, до компетенції якого належить призначення керівника (органів

управління) боржника, у разі необхідності забезпечує проведення зборів чи засідання відповідного органу та продовжує виконувати повноваження керівника (органів управління) боржника до призначення у встановленому порядку керівника (органів управління) боржника. Господарський суд може винести ухвалу про ліквідацію юридичної особи, що звільнилася від боргів, лише у разі, якщо в неї залишилося майнових активів менше, ніж вимагається для її функціонування згідно із законодавством»;

3) частину сьому статті 38 викласти в такій редакції:

«7. Протягом п'яти днів з дня затвердження господарським судом мирової угоди керуючий санацією або ліквідатор повідомляє про це орган або посадову особу органу, до компетенції якого належить призначення керівника (органів управління) боржника, у разі необхідності забезпечує проведення зборів чи засідання відповідного органу та продовжує виконувати повноваження керівника (органів управління) боржника до призначення в установленому порядку керівника (органів управління) боржника».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
15 квітня 2010 року
№ 2133-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про внесення зміни до статті 209 Земельного кодексу України**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Частину другу статті 209 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3 – 4, ст. 27) викласти в такій редакції:

«2. Кошти, які надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, використовуються на освоєння земель для сільськогосподарських і лісогосподарських потреб, поліпшення відповідних угідь, охорону земель відповідно до

розроблених програм та проектів землеустрою, а також на проведення інвентаризації земель. Використання цих коштів на інші цілі не допускається».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2011 року.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
13 травня 2010 року
№ 2182-VI

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ**Про доповнення переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави**

від 5 травня 2010 р. № 332

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Доповнити перелік підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 р. № 1734 (Офіційний вісник України,

2004 р., № 52, ст. 3443; 2005 р., № 15, ст. 762; 2006 р., № 50, ст. 3320; 2008 р., № 25, ст. 766, № 65, ст. 2185; 2010 р., № 1, ст. 19), розділом такого змісту:

«Кабінет Міністрів України

м. Київ

21515381 Державне підприємство «Енергоринок».

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 14 травня 2010 р. № 86. – Прим. ред.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
Про доповнення пункту 1 Порядку проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання
 від 19 травня 2010 р. № 347
 Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:
 Доповнити абзац другий пункту 1 Порядку проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання*, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 68, ст. 2266; 2009 р., № 22, ст. 701; 2010 р., № 25, ст. 983), після слів «Національний спортивний

комплекс «Олімпійський» словами і цифрами «, керівника державного підприємства «Дирекція з капітального будівництва і реконструкції Міжнародного аеропорту «Донецьк», керівника державного підприємства «Дирекція з будівництва об'єктів ЄВРО 2012 у м. Львові».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАРЕЄСТРОВАНО
 в Міністерстві юстиції України
 4 серпня 2009 р. за № 724/16740

ЗАТВЕРДЖЕНО
 Наказ Міністерства юстиції України,
 Фонду державного майна України
 від 24.11.03 № 142/5/2092
 (у редакції наказу Міністерства юстиції України,
 Фонду державного майна України
 від 24.07.09 № 1335/5/1159)

МЕТОДИКА
товарознавчої експертизи та оцінки колісних транспортних засобів**

Додаток 6
 до Методики товарознавчої експертизи
 та оцінки колісних транспортних засобів

КОРИГУВАННЯ ВАРТОСТІ КТЗ, ЩО ВВОЗЯТЬСЯ НА МИТНУ ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ

Таблиця 6.1. Значення процентного показника ринкової вартості КТЗ, складових частин

КТЗ, складові частини	Строк експлуатації (у роках) ¹							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Автомобілі-самоскиди	80,0 69,0	60,5 53,5	48,5 44,0	40,0 36,0	33,0 30,0	27,5 25,0	22,5 20,0	18,0 16,0
Автоцистерни	82,0 71,0	61,0 51,5	44,0 37,0	31,5 27,0	23,0 20,0	17,5 15,0	13,0 12,0	11,5 10,5
Автобетонозмішувачі	87,0 77,0	68,5 60,5	53,5 47,5	42,0 37,0	32,5 28,0	24,0 21,0	19,0 17,0	15,5 14,0
Бортові платформи з автобетононасосом	91,0 84,0	77,0 70,0	64,0 58,0	52,0 46,0	40,5 35,0	30,0 25,0	21,0 18,0	16,0 14,5
Сміттєвози	90,0 80,0	70,5 61,5	53,0 45,0	38,0 31,0	25,0 20,5	17,0 14,5	12,0 10,5	9,5 8,5
Пожежні автомобілі	79	74	69	64	59	54	50	46
Автомобілі-молоковози:								
шасі	80,0 72,0	64,5 57,0	50,0 43,5	37,0 31,0	25,5 21,0	18,0 15,0	12,5 10,5	9,0 8,0
цистерни з високоякісної сталі V2A/V4A	90,0 82,0	75,0 69,0	63,5 58,0	53,0 48,5	45,0 41,5	39,0 37,0	35,0 33,0	31,5 29,5
Вантажні автомобілі комунального, сільськогосподарського призначення	90,0 82,5	76,0 71,0	66,0 62,0	58,0 54,0	50,0 46,0	42,5 39,0	36,0 33,0	30,0 27,0
Вантажні автомобілі лісгосподарського призначення	90,0 79,0	71,0 64,0	57,0 51,0	45,5 40,0	35,0 30,5	26,0 22,0	18,5 15,0	12,5 10,0
Бавовнозбиральні та інші комбайни	70	60	50	40	30	20	10	5
Автобуси ²	85,0 74,0	69,0 65,0	61,5 58,5	55,0 52,0	49,0 46,0	43,0 40,0	37,0 34,0	31,0 28,0
Примітка.								
Нормативні пробіги автобусів становлять, тис. км:								
міські автобуси	30 60	90 120	150 180	210 240	270 300	330 360	390 420	450 480

¹Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2008, № 11, с. 55 – 59. – Прим. ред.

²Продовження. Початок у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію», 2010, № 1, с. 49 – 62, № 4, с. 27 – 32, № 5, с. 27 – 32, № 6, с. 30 – 32. – Прим. ред.

КТЗ, складові частини	Строк експлуатації (у роках) ¹							
	1	2	3	4	5	6	7	8
міжміські автобуси	36 72	108 144	180 216	252 288	324 360	396 432	468 504	540 576
автобуси далекого прямування	60 120	180 240	300 360	420 480	540 600	660 720	780 840	900 960
автобуси з кількістю пасажирських місць 19 і менше	18 36	54 72	90 108	126 144	162 180	198 216	234 252	270 288
Автомобілі для житла	85,0 75,0	69,0 64,0	59,0 54,0	49,5 45,0	41,0 37,5	34,0 31,0	28,5 26,0	24,0 22,0
Стрілові вантажопідіймальні крани	65	52	41	33	26	20	15	11
Тенти для вантажних автомобілів та причепів	80,0 72,0	64,5 56,5	48,5 41,5	33,5 25,5	18,0 10,0	10,0 10,0	10,0 10,0	–
Автомобільні магнітоли	72,0 66,0	60,0 54,5	48,5 43,0	37,0 31,5	26,0 20,0	14,0 10,0	10,0 10,0	–
Двигуни	91,0	82,0	73,0	64,0	55,0	46,0	37,0	28,0
Ведучий міст та його привід	91,0	82,0	73,0	64,0	55,0	46,0	37,0	28,0
Навісне устаткування для гідравлічних землерийних машин, екскаваторів	80,0 73,0	67,0 60,5	54,5 48,0	42,0 35,0	29,0 23,0	16,5 10,0	–	–
Навісне устаткування для техніки, яка використовується в зимовий період	84,0 80,0	76,0 72,0	68,0 64,0	60,5 57,0	53,0 49,0	45,0 41,0	37,0 33,5	29,0 25,5
Навісне устаткування для спеціальних машин (косарки, лебідки тощо)	80,0 75,0	70,5 66,0	61,5 56,5	52,0 47,5	43,0 38,0	33,5 29,0	24,0 19,6	15,0 10,0
Шасі вантажного автомобіля	61	45	35	28	23	18	14	11
Холодильні установки	80,0 72,0	64,5 57,0	50,0 43,5	38,0 33,5	29,0 25,5	22,5 20,0	17,0 14,5	12,5 10,0
Кузови з пластикових матеріалів	85,0 78,5	73,0 68,0	63,0 58,0	53,5 49,0	45,0 41,5	38,0 34,5	31,0 28,0	25,0 22,0
Змінні кузови-фургони:								
зі сталі	80,0 69,5	62,0 55,5	49,5 44,5	39,5 35,0	30,5 27,0	23,5 21,0	18,5 17,0	15,0 14,0
з алюмінієвих сплавів	85,0 73,5	67,0 63,0	59,0 55,0	51,5 48,0	44,5 41,0	38,0 34,5	31,5 28,5	25,5 23,0
з багатощарової фанери зі склопластиковим покриттям (Plywood)	87,0 76,5	70,0 66,0	62,0 58,0	54,5 51,0	48,0 44,5	41,5 38,0	35,0 32,5	29,5 27,0
Кузови зі зсувним боковим тентом (Curtainsider)	85,0 78,0	71,5 65,5	60,0 55,0	50,0 46,0	42,0 39,0	36,5 34,0	32,0 30,0	28,0 26,5
Причепа, напівпричепа з бортовою платформою	81,0 71,5	64,5 59,0	55,0 51,0	47,5 44,0	41,0 38,0	35,0 32,5	30,5 28,5	26,5 25,0
Причепа, напівпричепа-самоскиди	80,0 70,0	63,0 58,0	54,0 50,0	46,5 42,5	39,0 36,0	33,0 30,5	28,0 26,0	24,5 23,0
Контейнери	87,0 78,0	72,0 67,0	62,0 57,5	53,5 49,5	45,5 41,5	38,0 34,5	31,0 27,5	24,5 21,0
Причепа, напівпричепа з кузовом-цистерною з алюмінієвих сплавів	86,0 79,0	73,0 67,0	61,5 56,0	51,0 46,0	42,0 38,5	35,0 32,0	29,0 26,0	23,0 20,0
Причепа, напівпричепа з кузовом-цистерною з високоякісної сталі V2A/V4A	86,0 80,0	74,0 68,5	64,0 59,5	55,5 52,0	48,5 45,0	42,0 39,0	36,0 33,0	30,0 27,0
Автокемпінги	85,0 75,0	69,0 64,0	59,0 54,0	49,5 45,0	41,0 37,5	34,0 31,0	28,5 26,0	24,0 22,0
Причепа для житла	86,0 76,0	70,0 66,0	62,0 58,0	54,5 51,0	48,0 45,0	42,0 39,5	36,5 34,5	32,0 30,0
Причепа для легкових КТЗ:								
алюмінієві чи з оцинкованої сталі	82,0 74,0	68,0 63,0	58,5 54,0	51,0 48,0	45,5 43,0	40,5 38,0	35,5 33,0	30,5 28,5
інші	82,0 74,0	68,0 63,0	58,5 54,0	51,0 48,0	44,5 41,0	38,0 35,0	32,0 29,0	26,5 24,0
Причепа для торгівлі:								
закусочня і грилем	91,0 84,5	78,5 73,5	68,5 64,0	59,0 54,5	50,0 46,0	42,0 38,0	34,5 31,0	27,5 24,0

КТЗ, складові частини	Строк експлуатації (у роках) ¹							
	1	2	3	4	5	6	7	8
випічкою (з холодильними прилавками)	91,0 84,5	79,0 75,0	71,0 67,0	63,0 59,0	55,0 51,0	42,0 38,0	34,5 31,0	27,5 24,0
напоями (з холодильними установками чи без них)	91,0 85,0	79,5 74,0	69,0 64,5	60,5 57,0	53,0 50,0	47,0 44,5	42,0 39,5	37,5 35,5

¹ У разі двох значень у стовпці таблиці верхнє значення відповідає першому півріччю, а нижнє – другому.

² Нормативний пробіг автобусів іноземного виробництва наведено у таблиці 6.2.

Таблиця 6.2. Коефіцієнт коригування ринкової вартості G_k автобусів іноземного виробництва за величиною пробігу

Значення G_k , %		Різниця між фактичним і нормативним пробігом, тис. км			
величина пробігу, менша за нормативну	величина пробігу перевищує нормативну	міські автобуси	міжміські автобуси	автобуси далекого прямування	автобуси з кількістю місць 19 і менше
+1,0	-1,5	10	12	20	6
+2,0	-3,0	20	24	40	12
+3,0	-4,5	30	36	60	18
+4,0	-6,0	40	48	80	24
+5,5	-7,5	50	60	100	30
+6,5	-9,0	60	72	120	36
+7,5	-10,5	70	84	140	42
+8,5	-12,0	80	96	160	48
+9,0	-13,0	90	108	180	54
+10,0	-14,0	100	120	200	60
+10,5	-15,0	110	132	220	66
+11,0	-16,0	120	144	240	72

Таблиця 6.3. Рекомендована вартість однієї нормо-години ремонтних робіт для КТЗ, які ввозяться на митну територію України

Країна-експортер, з якої КТЗ ввозиться на митну територію України	Вартість робіт за їх видами, євро			
	механічні роботи	кузовні роботи	фарбувальні роботи	загальна вартість однієї нормо-години ремонтних робіт
Німеччина:				
легкові КТЗ	40,6	44,7	50,7	45
вантажні КТЗ	42,4	44,7	50,7	46
Іспанія	23,3	21,5	28,1	24
Італія	20,2	19,0	19,4	20
Великобританія	44	25,1	25,1	31
Бельгія	24,8	24,5	24,8	25
Нідерланди	32,2	32,2	32,2	32
Швейцарія	44,7	45,5	45	45
США	60*	60*	60*	60*

* У доларах США.

Додаток 7
до Методики товарознавчої експертизи
та оцінки колісних транспортних засобів

ОЦІНОЧНА ТРУДОМІСТКІСТЬ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОГО РЕМОНТУ СКЛАДОВИХ ЧАСТИН КУЗОВІВ, КАБІН ТА РАМ КТЗ

Оціночна трудомісткість застосовується винятково для визначення вартості матеріальної шкоди, заподіяної власнику КТЗ.

Оціночна трудомісткість (далі – трудомісткість) є усередненою (аналітично встановленою) нормою часу на проведення відновлювального ремонту кузовів, кабін та рам КТЗ виконавцем ремонту будь-якої форми власності і підпорядкованості (далі – виконавець), що здійснюється в нормальних умовах праці (далі – нормальні умови).

Нормальні умови передбачають:

- а) виробничі приміщення, в яких забезпечені відповідні законодавству умови праці працівників;
- б) професійно підготовлений і відповідний вимогам стосовно виконуваного ремонту персонал;

в) технологічну документацію, затверджену в установленому порядку, яка забезпечує дотримання вимог стосовно безпечного виконання робіт, гарантування безпечності конструкції та інших споживчих властивостей відремонтованого кузова (кабіни) КТЗ чи його складників за мінімального обсягу операцій розбирання КТЗ, його складників;

г) виконання процесів ремонту згідно з вимогами технологічної документації і законодавства: вчасно надані ремонтнику на робочому місці необхідна нормативно-технічна документація, відповідні вимогам засоби ремонту (устаткування, робочий інструмент, зокрема засоби вимірювальної техніки, основні й допоміжні матеріали, запасні частини);

г) норми чисельності та норми виробітку ремонтників, встановлені відповідно до законодавства.

Трудомісткість при інших умовах праці виконавця для визначення вартості матеріальної шкоди, заподіяної власнику КТЗ, не застосовується.

Якщо виконавець застосовує офіційно надані виробником КТЗ норми трудомісткості ремонту пошкодженого кузова (кабіни) КТЗ чи його складників у визначених цим виробником умовах ремонту, використовують норми виробника (за умови надання зазначених норм експерту).

Трудомісткість ремонту пошкодженої складової частини кузова, рами чи кабіни КТЗ розраховується виходячи з її належності до певної з груп, що зазначені в таблицях 7.1 – 7.10 додатка 7, та площі пошкодження.

Належність складової до певної групи обумовлена конструкцією цієї складової (плоска поодинокі панель, з'єднання панелей з утворенням внутрішньої та зовнішньої частин, сфероподібна конструкція, коробчаста чи трубчаста конструкція тощо), розташуванням складової (доступність її поверхонь для ремонтних дій), товщиною та видом матеріалу складника, належністю до певного типу КТЗ. Складові кузова, рами, кабіни, що не наведені в цьому додатку, мають бути віднесені до певної групи виходячи з їх класифікаційних ознак з врахуванням номенклатури складових, зазначених у кожній таблиці як приклад.

Трудомісткість ремонту визначається за площею пошкодження, що підлягає ремонту (у дм²), чи за довжиною пошкодження в погонних сантиметрах (зазначається в таблиці окремо).

До вибраного значення трудомісткості ремонту слід додати значення трудомісткості, яке зумовлено ускладненнями ремонту внаслідок особливості самого пошкодження, його розташування та особливості конструкції пошкодженої складової. Вказані ускладнення пов'язані зі збільшенням трудомісткості кузовного ремонту внаслідок різних факторів, зокрема: наявності різких меж пошкодження, таких, як заломы з утворенням різких перепадів висот (або висот і напрямків), гофри, гострі кути та інші особливості характеру деформації; розташування пошкоджень у місцях нероз'ємного з'єднання з іншими складовими, в зонах розташування ребер жорсткості, на перехідних поверхнях, у важкодоступному місці; необхідності застосування для відновлення газополуменового нагрівання, зварювання.

Додаткове значення трудомісткості ремонту наведене в таблиці по кожній групі складових.

За наявності декількох пошкоджень їх площа або довжина розраховується окремо, а потім складається разом.

Визначаючи нормо-годину ремонтних робіт слід виходити з того, що зазначені у таблицях складові виготовлені зі сталі, якщо не зазначено інше.

У разі визначення площі пошкодження, що підлягає кузовному ремонту, слід враховувати, що фактична межа відновлення деформації, як правило, починається на 5 – 7 см раніше, ніж видима людському оку межа.

Таблиця 7.1. Оціночна трудомісткість відновлювального ремонту панелей несвітних каркаса кузова автомобілів легкових, вантажних і вантажопасажирських, що виготовлені на базі легкових, з повною масою не більше 3 500 кг

Площа пошкодження, дм ²	Трудомісткість ремонту, нормо-години	Додаткова трудомісткість ремонту, нормо-години	Площа пошкодження, дм ²	Трудомісткість ремонту, нормо-години
Панелі несвітні каркаса кузова: полічка задка; щит передка; панель боковини внутрішня, внутрішні підсилювачі, з'єднувачі боковини; панель бокова передка; бризковик крила переднього; панель підлоги салону чи підлоги задньої; арка заднього колеса зовнішня чи внутрішня; коробка притоку повітря, надставка щитка передка				
0 – 1 вкл.	0,5	0,9 – якщо пошкодження розташовано в районі з'єднання, виконаного зварюванням; 0,9 – якщо пошкодження розташовано на геометрично складній поверхні змінної кривини; 1,5 – якщо поверхня пошкодження має згин з утворенням різких змін форми за висотою і напрямком, гофри чи складки з гострими кутами; 1,5 – якщо доступ до пошкодження утруднений; 1,5 – якщо пошкодження розташовано на складовій, яка у поєднанні з іншими кузовними складовими утворює коробчасту конструкцію	25 – 26 вкл.	4,0
1 – 2 вкл.	1,2		26 – 27 вкл.	4,1
2 – 3 вкл.	1,6		27 – 28 вкл.	4,2
3 – 4 вкл.	1,8		28 – 29 вкл.	4,3
4 – 5 вкл.	1,9		29 – 30 вкл.	4,4
5 – 6 вкл.	2,0		30 – 31 вкл.	4,5
6 – 7 вкл.	2,1		31 – 32 вкл.	4,6
7 – 8 вкл.	2,2		32 – 33 вкл.	4,7
8 – 9 вкл.	2,3		33 – 34 вкл.	4,8
9 – 10 вкл.	2,4		34 – 35 вкл.	4,9
10 – 11 вкл.	2,5		35 – 36 вкл.	5,0
11 – 12 вкл.	2,6		36 – 37 вкл.	5,1
12 – 13 вкл.	2,7		37 – 38 вкл.	5,2
13 – 14 вкл.	2,8		38 – 39 вкл.	5,3
14 – 15 вкл.	2,9		39 – 40 вкл.	5,3
15 – 16 вкл.	3,0		40 – 41 вкл.	5,4
16 – 17 вкл.	3,1		41 – 42 вкл.	5,4
17 – 18 вкл.	3,2		42 – 43 вкл.	5,5

Площа пошкодження, дм ²	Трудомісткість ремонту, нормо-години	Додаткова трудомісткість ремонту, нормо-години	Площа пошкодження, дм ²	Трудомісткість ремонту, нормо-години
18 – 19 вкл.	3,3		43 – 44 вкл.	5,5
19 – 20 вкл.	3,4		44 – 45 вкл.	5,6
20 – 21 вкл.	3,5		45 – 46 вкл.	5,6
21 – 22 вкл.	3,6		46 – 47 вкл.	5,7
22 – 23 вкл.	3,7		47 – 48 вкл.	5,7
23 – 24 вкл.	3,8		48 – 49 вкл.	5,7
24 – 25 вкл.	3,9		49 – 50 вкл.	5,8

Таблиця 7.2. Оціночна трудомісткість відновлювального ремонту крила переднього автомобілів легкових, вантажних і вантажопасажирських, що виготовлені на базі легкових, з повною масою не більше 3 500 кг

Площа пошкодження, дм ²	Трудомісткість ремонту, нормо-години	Додаткова трудомісткість ремонту, нормо-години	Площа пошкодження, дм ²	Трудомісткість ремонту, нормо-години
крило переднє				
0 – 1 вкл.	0,5	0,9 – якщо поверхня пошкодження має згин з утворенням різких змін форми за висотою і напрямком, гофри чи складки з гострими кутами;	15 – 16 вкл.	3,2
1 – 2 вкл.	0,9		16 – 17 вкл.	3,3
2 – 3 вкл.	1,2	1,2 – якщо пошкодження розташовано на геометрично складній поверхні змінної кривини; 0,7 – якщо доступ до пошкодження утруднений; 1,2 – якщо пошкодження розташовано в районі з'єднання з іншою складовою, а границя з'єднання має складну геометричну форму	17 – 18 вкл.	3,4
3 – 4 вкл.	1,4		18 – 19 вкл.	3,5
4 – 5 вкл.	1,7		19 – 20 вкл.	3,6
5 – 6 вкл.	2,1		20 – 21 вкл.	3,7
6 – 7 вкл.	2,2		21 – 22 вкл.	3,8
7 – 8 вкл.	2,3		22 – 23 вкл.	3,9
8 – 9 вкл.	2,4		23 – 24 вкл.	4,0
9 – 10 вкл.	2,5		24 – 25 вкл.	4,1
10 – 11 вкл.	2,6		25 – 26 вкл.	4,2
11 – 12 вкл.	2,7		26 – 27 вкл.	4,3
12 – 13 вкл.	2,8		27 – 28 вкл.	4,4
13 – 14 вкл.	3,0		28 – 29 вкл.	4,5
14 – 15 вкл.	3,1		29 – 30 вкл.	4,6

(Далі буде)

Антикорупційне законодавство

**УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
Про зміни у складі Національного антикорупційного комітету**

На часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 26 березня 2010 року № 454 «Питання Національного антикорупційного комітету»* увести до складу Національного антикорупційного комітету таких осіб:

ВАСИЛЬЄВ Геннадій Андрійович – заступник Глави Адміністрації Президента України

МІРОШНИЧЕНКО Юрій Романович – народний депутат України (за згодою)

ПОРТНОВ Андрій Володимирович – заступник Глави Адміністрації Президента України – Керівник Головного управління з питань судової реформи та судоустрою.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2010, № 5, с. 25 – 26. – Прим. ред.

м. Київ
14 травня 2010 року
№ 626/2010